

VETO

HET BLAD VAN DE ALGEMENE
STUDENTENRAAD VAN LEUVEN

VEERTIENDAAGS TIJDSCHRIFT

V.U. n. nebus
e. van evenstraat 2D
3000 Leuven

JAARGANG 4 - NR.7

12 DECEMBER 1977

REDAKTIE & ADMINISTRATIE
T. STUC - E. VAN EVENSTRAAT 2D
3000 LEUVEN
tel. 016/22.44.38

EDITORIAAL

"Demokratie" is het meest misbruikte en verkrachte woord uit 's mensen woordenschat. Over de hele aardkloot, van links tot rechts, van noord tot zuid slaan staten en mensen elkaar om de oren met hun echte democratie, hoewel de systemen mijlenver uit elkaar liggen.

Wat komt zoiets nu doen in Veto? De laatste weken, in de marge van de studiebeurzenaktie, is de discussie over de democratische organisatie van kringen ook aan bod gekomen.

Dat is geen aktueel probleem, dat nu eerst aan de oppervlakte komt; tijdens de laatste jaren is het een onderwerp dat wel bij iedere akte ter sprake wordt gebracht, zij het dan eerder binnenskamers. De afgelopen weken werd er in een aantal kringen luider over gepraat, werden er pamfletten of nota's rondgedeeld, werd er hierover voor Veto een artikel ingeleverd.

Opvallend in de discussies is wel het feit dat de betrokkenen zich in het zweet werken om de formele kant van de democratische organisatie tot in de puntjes te regelen; er wordt dan gegooid met polls, meerderheden, cijfers en kworums. Allemaal goed en wel: dat hoort er nu eenmaal bij, maar we kunnen ons niet van de indruk ontdoen dat er teveel energie wordt gepompt in dit aspekt, en te weinig nagedacht wordt over het inhoudelijk aspekt van de organisatie van de kringwerking. Het belangrijkste aan de kringwerking is dat er gewerkt wordt voor en door een groep studenten; zoniet kan je het boeltje best opdoeken en moet iedereen maar individueel zijn eigen boontjes doppen.

De belangrijkste aspekten van een kringwerking zijn de informatie en de aktiviteit; en die twee moeten nu eenmaal samen gaan, anders geraak je nergens. Hoe die informatie doospelen is een ander paar mouwen. De tot nu toe gebruikelijke methoden (algemene vergadering, informatie in de jaren, kringblad, pamflet...) hebben misschien wat aan waarde ingeboet en mogelijk moeten er nog andere wegen gevonden worden; maar je zit ook nog met het fenomeen dat een pak studenten niet eens de moeite doen om zich te laten informeren, of überhaupt zich nergens iets van (durft) aantrekken (cfr. artikel hiernaast). En daar zal ook nog hard (wellicht het hardst) aan gewerkt moeten worden.

Wat de informatie betreft, zijn planning en timing onontbeerlijk: je moet de mensen de kans geven kennis van zaken te nemen en een standpunt te kiezen. Je moet ze de nodige tijd daartoe bieden. Maar die informatietijd mag ook niet aanslepen; dan riskeer je dat de akte, waarrond geïnformeerd wordt, verwaterd of helemaal in het water valt.

Na de info, moeten de beslissingen tot akte genomen worden. En nu komen we aan een delikaat punt: wie neemt die beslissing. De geëigende weg in de fakulteiten bestaat erin dat dit door de algemene vergadering (een bijeenkomst waarop alle kringleden uitgenodigd zijn) gebeurt. Hier gaan de poppen aan het dansen: hoe groot moet die A.V. zijn om geldig te kunnen stemmen. Hierop gaan we niet in, want er zijn zoveel formules als er kringen zijn.

vervolg: p. 5

BEDENKINGEN BIJ EEN AKTIE

De volgende tekst staat ter discussie.

Het zijn persoonlijke bedenkingen van iemand van de Sociale Raad over en in verband met de akte rond de studiebeurzen. Veel mensen, ook in de Sociale Raad, zullen het er niet mee eens zijn. En dat is eigenlijk een goeie zaak.

Het is de laatste tijd herhaaldelijk gebleken, onder meer op de redactie van Veto, dat er een zekere schroom heerst om controversiële standpunten in te nemen. Heel wat studenten kruipen achter hun schrijfmachine met de vraag: hoe moet ik schrijven opdat iedereen het ermee eens zou zijn, hoe ben ik representatief? Een tekst waar iedereen het mee eens is kan natuurlijk beter niet geschreven worden, is overbodig en meestal ook onleesbaar.

En vanuit interessantere werkhijze is een standpunt innemen, een mening verkondigen. Met een standpunt van iemand is niet iedereen het a priori eens; er kan op gereageerd worden, er kan een polemiek of een discussie ontstaan en op die manier kunnen nieuwe gezichtspunten gewonnen worden - is dat geen germanisme? Wat "representatief" is hoort thuis in verslagen van vergaderingen enz. Niet in een krant, omdat het niemand interesseert. Wat representatief is, en dus door iedereen geweten, moet niet nog eens op schrift gesteld worden. Er zijn eigenlijk maar twee soorten teksten. Ten eerste teksten die informatie bevatten, feitenkennis overbrengen, en die lees je om iets meer over een bepaald onderwerp aan de weet te komen - ook zo'n teksten zijn overigens nooit objectief - en ten twee de teksten die standpunten bevatten, die persoonlijke meningen of gevoelens tot uitdrukking brengen waar de lezer het al dan niet eens mee kan zijn. Behalve teksten worden er in Leuven grote hoeveelheden volgeklad papier gefabriceerd.

(En deze inleiding mag als tweede editoriaal van dit nummer aanzien worden. nvdr)

De akte rond de studiebeurzen is eigenlijk op geen enkel moment helemaal van de grond gekomen. In de meeste fakulteiten zijn er aktiekomitees en vergaderingen geweest waarop het woord gevoerd werd door steeds weer dezelfde groep aktieve en geëngageerde mensen. Het aktiekomitee heeft enkele geslaagde prikkaties gedaan. Maar de vraag is of de grote massa van de studenten zich ooit helemaal bij de akte betrokken heeft gevoeld. Is het niet weer een akte van een voorhoede geweest, over de hoofden van de studenten heen, en dus eigenlijk in de marge?

Als de akte tot dusver niet bijster geslaagd mag heten, dan zijn daar oorzaken voor. Binnen tien jaar zullen sociologen de oorzaken voor de huidige 'apathie' bij de studenten 'wetenschappelijk verantwoord' -hoewel- aan de wereld kond doen, maar daar hebben wij nu niks aan. (En binnen tien jaar zullen wij weer met andere dingen bezig zijn waar de sociologen den over twintig jaar hun wetenschappelijk licht over zullen laten schijnen.) We moeten dus proberen zelf iets zinnigs over die oorzaken te zeggen.

Misschien heeft het aktiekomitee niet goed gewerkt, ze hebben bijvoorbeeld de mogelijkheid die met die extra-Veto (nr.5) geboden werd absoluut niet gebruikt: die Veto was te laat, het werk eraan was blijven liggen enzovoort. De kwaliteit was bovendien belabberd. De vraag of het aktiekomitee alle mogelijkheden om de grote massa te organiseren uitgeput heeft is gerechtvaardigd, en het antwoord op die vraag is m.i. nee.

Maar dat is maar een aspekt van de zaak, en waarschijnlijk niet het belangrijkste. De 'apathie' van de studenten' is geen Leuvens en zelfs geen Belgisch verschijnsel. Dat wordt bijvoorbeeld gellustreerd door de akties rond de

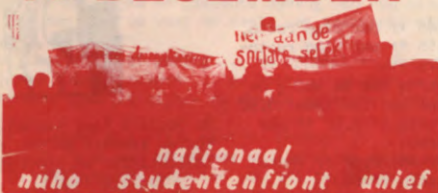
'Hochschulrahmengesetz' in de BRD. Die wet heeft zware implikaties voor alle studenten, bijvoorbeeld doordat ze nu gedwongen worden af te studeren op vier jaar, waar het gemiddelde op dit moment zes jaar tot zes jaar en half is. De meeste studenten vinden die vier jaar gewoon onmogelijk, zelfs de studentenorganisaties van de CDU hebben zich ertegen uitgesproken, maar DE AKTIE KOMT NIET VAN DE GROND. Een spreker van de ASTA (soort A.S.R.) van Kiel zegt dat "de nodige atmosfeer voor een staking er niet is" (Der Spiegel 28.11.77).

De studentenrevolte van het einde van de jaren '60 is ontstaan vanuit de kritiek op en de afwijzing van de Westerse maatschappij. De studenten hadden het vertrouwen in de zogenaamde "Westerse democratie" verloren. Maar ze hadden, of meenden te hebben, een alternatief. Dat was het Marxisme, de marxistische school. Die generatie van studenten meende dat het mogelijk was de maatschappij te veranderen en beter te maken, en grote groepen dachten dat op een of andere manier met behulp van het Marxisme te kunnen doen. Intussen is gebleken dat die maatschappij niet zo veranderbaar is, en ook het geloof in het Marxisme heeft flinke deuken gekregen.

Voorbeelden daarvan zijn de "nieuwe filosofen" in Frankrijk -"het is de plicht van de filosofie te verhinderen dat een idee die ooit eens een kritische idee geweest is, het Marxisme, een monopolie of een staatsgodadienst wordt, barbaars, en bloediger als het Christendom van de inquisitie";- en een werk als dat van Kolakowski, dat in de herfst nog de belangrijke "Friedenspreis des deutschen Buchhandels" gekregen heeft. Zowel de nieuwe filosofen als Kolakowski zijn ex-maoïsten, stalinisten overigens.

vervolg: p. 2

**VOOR BEHOUD
RECHT OP BEURZEN
NATIONALE
BETOGING
BRUSSEL
14u30 - ROGIERSPLAATS
14 DECEMBER**

Het marxisme als systeem is voor de huidige generatie van studenten niet meer wat het voor de vorige was, ook het geloof in de veranderbaarheid is afgenomen. De huidige generatie studenten is een generatie zonder ideologie, zonder toekomstperspectief, zonder hoop. De 'Resignation' biedt alleen maar in schijn enig soelaas.

Behalve een ideologisch vakuüm is er ook een politiek vakuüm. De meeste politieke studentenbewegingen zijn ongeloofwaardiger geworden. Dat heeft ook de marxistische studentenorganisaties getroffen. Voor een gedeelte ten gevolge van het boven beschreven verschijnsel, maar zeker ook omdat ze zich niet geloofwaardig hebben weten te maken. (Overigens, het marxisme komt veelal tot de mensen als een praxis, voor ze de theorie bestudeerd hebben. Zo zou je kunnen zeggen dat het marxisme door marxistische organisaties ongeloofwaardig gemaakt is.) Er zijn geen studentenorganisaties meer die voor meer dan kleine fracties van de studenten aantrekkelijk zijn. Alleen gezelligheidsverenigingen zoals de Universitaire Parochie lijken nog enige werfkracht te bezitten.

Het is misplaatst zich te koesteren in het glorieuze verleden van de revolutie. We leven in een maatschappij in crisis. En de moe-

lijkheden zullen waarschijnlijk alleen maar toenemen. Het kapitaal zal nog lange tijd steeds meer 'Verwertungsschwierigkeiten' krijgen, de werkloosheid is structureel en zal nog lange tijd blijven toenemen. Het leger van werklozen zal blijven groeien en alle lagen van de werkende bevolking zullen door verproletarisering getroffen worden. Wie nog werk heeft zal onder scherpere druk staan. Het probleem van het tekort aan energie is nog lang

niet opgelost.

In deze situatie is de strijd aan de universiteit meer dan ooit noodzakelijk. De alternatieven voor de kernenergie moeten aan de universiteit ontwikkeld worden, de universiteit moet de methodische arsenalen om de crisis te bestrijden leveren. En dat kan alleen door de strijd van de studenten. De band tussen wetenschap en maatschappij is meer dan ooit noodzakelijk

De kleine speelruimte die er op dit ogenblik nog is voor alternatieve wetenschapsbeoefening is van levensbelang.

De strijd voor een democratische universiteit moet doorgaan, anders is het te laat. De aanval op de studiebeurzen is, na jaren van (schijn-)demokratisering een test. In hoeverre willen de studenten hun democratische verworvenheden behouden. We staan voor de keuze: democratische universiteit (de studiebeurzen zijn daar maar een element van), of terug naar de elite-universiteit. Er moet nagedacht en gediskussieerd worden over de situatie van de studentenbeweging op dit moment. Maar tegelijkertijd moet de aanval op de studiebeurzen afgeslagen worden ook.

Op 14 december betogen we in Brussel om garanties te eisen van Raemakers en Michel. Het is nodig van die demonstratie een demonstratie van eensgezindheid te maken. Om te laten blijken dat wij een democratische universiteit willen. Om te laten blijken dat de studentenbeweging nog niet dood is.

Tegelijkertijd moeten we er eens over nadenken hoe het in de toekomst moet, waar we naartoe willen.

DE A.S.R.-BEGROTING '78

7 CIJFERS VOOR DE KOMMA

Alle goede intenties ten spijt, is het onmogelijk een werking uit te bouwen zonder de financiële middelen. Dit geldt ook voor de studentenwerking.

Voor haar werking ontvangt de vrief toelagen van regeringswege. Deze zijn bedoeld voor de academische sektor (onderwijs), voor onderzoek en voor de Sociale Sektor. Onder de Sociale Sektor vallen zowel huisvesting, voeding, medische zorg als de ... algemene werking van de studenten op sociaal, cultureel, sportvlak.

Aan de KULeuven wordt de studentenwerking gecentraliseerd door de Algemene Studentenraad (A.S.R. als je wil), het overkoepelende studentenorgaan. Jaarlijks ontvangt zij, voor haar centrale werking en voor de werking van de raden, een toelage van de Raad voor Studentenvoorzieningen, die de Sociale Sektor beheert.

In de eerste maanden van elk academiejaar moet de A.S.R. aan de Raad voor Studentenvoorzieningen een begroting voorleggen; een begroting die van toepassing is voor het volgende burgerlijk jaar (zo wordt er nu eenmaal betaald). Deze begroting omvat de eigen inkomsten, de voorziene uitgaven en de subsidie die van de Raad voor Studentenvoorzienin-

gen wordt gevraagd om inkomsten en uitgaven in evenwicht te hebben.

Naast de centrale uitgaven (voor huisvesting 't Stuc, uitrustingsmateriaal, personeel...) wordt in de A.S.R.-begroting ook de toelagen aan de raden en studentenorganisaties ingevoegd. Voor 1978 ziet de A.S.R.-begroting er als volgt uit:

INKOMSTEN		
1. eigen inkomsten		956.550
2. toelagen a. werking	3.565.100	
b. personeel	2.533.600	
		6.098.700
		TOTAAL 7.055.250
UITGAVEN		
3. gebouwkosten		973.000
4. nutsvoorzieningen		130.550
5. werkingskosten a. centraal	266.600	
b. toelage ISOL	136.000	
Kringraad	330.000	
Kultuurraad	862.650	
Sociale Raad	547.100	
Sportraad	330.000	
studentenorganis.	400.000	
studentenakties	10.000	
		2.882.350
6. aankoop goederen		297.350
7. uitrustingsmateriaal		160.000
8. personeelskosten		2.533.600
		TOTAAL 7.055.250

Hoewel de Raad voor Studentenvoorzieningen genoeg neemt met bovenstaand overzicht, zal enige uitleg welkom zijn voor de leek. 1. De eigen inkomsten bevatten vooral de huurgelden van de studentenkamers op de 3de verdieping ('t Kopstuc') van 't Stuc, energiebijdragen van de organisaties die gebruik maken van de anmatiezaal in 't Stuc en inkomsten van de stencildienst.

2. de toelagen komen, zoals gezegd van de Raad voor Studentenvoorzieningen. 3. het kost een aardig duitje om 't Stuc (dat, behalve de 3de verdieping voor de studenten openstaat) verlicht, verwarmd en proper te houden. 4. sekretariaatskosten: postzegels, telefoon, bureelmateriaal, onderhoud typmachines e.d.

5a. de A.S.R. als centraal orgaan heeft gelden ter beschikking voor centrale activiteiten (cfr. onderwijsveertiendaagse vorig jaar), voor de druk van Veto (waarvan de onkosten echter opnieuw binnenkomen via abonnementen); de A.S.R. schiet ook de huurgelden van universitaire lokalen voor studentenorganisaties voor (deze organisaties betalen achteraf aan de A.S.R. terug). 5b. de A.S.R. subsidieert enkel het verschil tussen inkomsten en uitgaven van de raden; de raden hebben nl. ook eigen inkomsten. Studentenorganisaties kunnen op basis van bepaalde criteria in aanmerking komen voor subsidies van de A.S.R.; voor 1978 zullen er dat waarschijnlijk 19 zijn. De subsidies zelf worden toegekend o.b.v. een aantal criteria en verdelingsleutel. Aktiekomtees (cfr. studiebeurzen) kunnen beroep doen op subsidies.

6. in 't Stuc worden heel wat vuilniszakken, borstels, emmers, blikken, WC-papier e.d. ge-(ver)bruikt. Daarnaast slijken de stencildiensten (t Stuc en Sociale Raad) per jaar ongeveer 6 ton papier. 7. Typmachines, stencilmachines worden door de A.S.R. aangekocht(en) onderhouden; ze worden verdeeld over de sekretariaten van de raden.

8. Voorzover we weten is de A.S.R. de enige studentenorganisatie in het Vlaamse (Belgische) land dat personeel ("vrijgestelden") tewerk stelt; dit werd ingevoerd om het vele praktische werk dat er voor een studentenwerking is, op te vangen en om enige continuïteit in de werking te verzekeren. Met de personeelskosten worden 2 full time en 5 half time personeelsleden betaald. Een fulltime ontvangt 141 fr netto per uur, een halftime de helft (aangepast aan de indexstijging). Ongeveer de helft van de personeelskosten gaat naar werknemersbijdragen, werkgeversbijdragen, verzekering, de dienst die de berekeningen maakt.

Gezien de inflatie de laatste jaren stijgt de begroting van de A.S.R. elk jaar wat; samen met dit fenomeen plus de nieuwe huisvesting in 't Stuc en van Sociale Raad ging de totale begroting van de A.S.R. voor 78 met 2 miljoen omhoog t.o.v. 77. Is het verantwoord? Daarvoor wordt gerekend op de medewerking van de hele studentenwereld van de KULeuven. De Raad voor Studentenvoorzieningen gaf haar vertrouwen en keurde de ingediende A.S.R.-begroting goed.

OFFSETDIENST SOCIALE RAAD

Sociale Raad beschikt over een offsetdienst, die drukwerken op DinA4 formaat (kursussen, pamfletten...) kan verwerken. De dienst wil in de eerste plaats kursussen verwerken; vandaar de prijzen: kursussen: 0,45 fr per blad recto, 0,55 fr per blad recto-verso; dit op voorwaarde dat de kring de cursus verkoopt aan (maximum) 0,50 fr per blad recto of 0,60 fr per blad recto-verso. Andere drukwerken: 0,60 fr recto en 0,70 fr. recto-verso. Aanvragen moeten wel tijdig ingediend worden.

Op Sociale Raad kunnen ook foto's gemaakt worden aan 2fr. Inlichtingen en aanvragen aan: Sociale Raad 's Meiersstraat 5 016/23.85.75

RA(A)R)MAEKERS' BELEIDSNOTA

Al tijdens de zomerse komkomertijd beloofde de kersverse Minister van Nationale Opvoeding in de herfst het Parlement een nota omtrent zijn visie op het te voeren onderwijsbeleid voor te leggen. En althans deze belofte is Ramaekers nagekomen. En zo hoort het ook, ook voor een minister!

Via-via kregen we een exemplaar van stuk nr. 74 - Nederlandstalige Cultuurraad, zitting 18 oktober 1977 - in handen. Dinsdag 22 november 11. heeft de Minister daardoor een hoekje van de wijde sluis opgelicht - wat men noemt een persconferentie houden!

In het 23 bladzijden tellende geschrift laat het 'schoolhoofd' achter-eenvolgens het *Basisonderwijs*, het *Secundair Onderwijs*, het *Bijzonder Onderwijs*, de *P.M.S.-centra*, het *Pedagogisch Hoger Onderwijs*, het *Hoger Onderwijs*, het *Wetenschappelijk Onderzoek*, het *Tewerkstellingsbeleid*, de *Logistieke Problemen*, het *departement N.O.* en een *verantwoord personeelsbeleid* aan bod komen. Een hele boterham dus! Wij richten ons in het onderstaande vnl. tot wat geschreven werd eengaande het Hoger Onderwijs - zonder evenwel de overige thema's een min-der belangrijke rol te willen toewijzen.

In de *inleiding* beschouwt de Minister 'het onderwijs en de opvoeding (als een dienst van en voor de gemeenschap) als een recht voor allen waarbij de gemeenschap de plicht heeft elk lid door een passende begeleiding maximale kansen op ontplooiing te bieden.'

'De uitgaven,' zo vervolgt hij, 'moeten zodanig bepaald worden dat doeltreffendheid en optimale aanwending van de beschikbare middelen gepaard gaan met een goede werking van de inrichting en met een verdere democratisering van het onderwijs.'

Belangrijk voor hem is de ver-der integratie van alle onderwijsvormen van eenzelfde niveau maar daarvoor is het nodig mogelijk-heden te scheppen voor 'het uitstellen van de definitieve studie-keuze, een permanente begeleiding, het zich heroriënteren, het ontwikkelen van een continu opvoedingsproces'.

De opleiding moet daartoe in twee fasen opgesplitst worden:

- een eerste die naar polyvalentie leidt;
- een tweede die specialisatie en vervolmaking verstrekt.

"Permanente vorming" ziet hij bij dit alles als een noodzake-lijk onderdeel van het globale onderwijssysteem.

Wat het *Pedagogisch Hoger Onderwijs* betreft wenst de Minister de opleiding van de leerkrachten te herdenken en dit binnen de huidige opleidingsduur van 2 j. Wel moet er een permanente begeleiding tijdens de beroepsuit-oefening voorzien worden. De opleiding zal plaats vinden in Hogere Pedagogische Institu-ten, beperkt in aantal omwille van het hoog niveau dat nage-streefd wordt.

Voor de toegang tot de studies werd een document ontworpen dat bij de inschrijving door de stu-udenten ondertekend moet worden.

Hiermee wordt beoogd de stu-udenten vooraf in te lichten over de bijzondere geschiktheiden van een leerkracht - o.m. wat betreft

stemvolume, intonatie, uitspraak, persoonlijkheidsstructuur - alle maal geschiktheiden waarmee bij het beoordelen van de studien-achteraf - zal rekening gehouden worden.'

En wat is de visie van de Minis-ter op het Hoger Onderwijs?

Nu dat de kwantitatieve ontwik-keling zijn tijd wel gehad heeft is het dringend nodig aandacht te besteden aan een meer kwalit-atieve verbetering van het H.O. De Minister houdt o.m. volgende plannen in zijn achterhoofd:

- er wordt een *Hoge Raad voor het Universitair Onderwijs* opgericht, waarin alle geledingen op een democratische wijze zullen vertegenwoordigd zijn. Deze Hoge Raad kan voorstellen i.v.m. de organisatie, de financiering, de coördinatie, de rationalise-ring en samenwerking van de uni-versitaire instellingen ter advi-es aan de Minister overmaken.
- de examencommissies van de Staat voor het U.O. zullen uitge-braid worden en versterkt tot een *Open Universiteit*.

In elke universitaire instelling zal een "Regionaal Begeleidings-bureau" instaan voor de pedagogi-sche en wetenschappelijke begelei-ding van de kandidaten.

- verouderde universitaire struc-turen zoals de *Academische Raad*, de *scholen*, de *instituten*, de *inter-facultaire centra* en de *leer-stoelen* zullen afgeschaft worden. In de plaats daarvan zullen departementen opgericht worden.

- In de loopbaan van het onderwij-zend personeel zal een zekere hi-erarchie ingebouwd worden (docent hoogleraar, gewoon hoogleraar) met minimaal te eerbiedigen ter-mijnen en eventueel een contin-gentering.

- voor de Rijksuniversiteiten zal een nieuw *verkiezingsstelsel* voor de voordracht van rector en vice-rector worden voorgesteld. De mi-nister hoopt daarmee pijnlijke en moeilijke verkiezingen te kunnen vermijden (*Gent, Antwerpen*).

- het onderscheid tussen *wette-lijke* (of *academische*) en *weten-schappelijke graden* zal verdwij-nen. De traditionele examenpro-gramma's worden vervangen door 'n systeem van *getuigschriften* waar-binnen meer diversiteit mogelijk wordt. Het nieuwe systeem - dat de toegekende graden zoveel als mogelijk uniform wil maken - moet ook toelaten de studieduur van sommige richtingen 'in te korten' - de sedert 1929 bestaande rege-ling voor de *aggregatie H.S.O.* zal aangepast worden. Zonder ver-lenging van de opleiding, wil de Minister een verbetering van de lerarenopleiding door het sterker beklemtonen van de 'practische' vorming en door het richten van de theorie op de concrete onder-wijssituatie.

- maatregelen zullen getroffen worden om de samenwerking tussen de *drie Antwerpse universitaire instellingen* te concretiseren en te bevorderen en dit vnl. via het overdragen van een aantal beslis-singsbevoegdheden aan een gemeen-schappelijk orgaan.
- het *maturiteitsexamen* - dat toe-gang tot het H.O. verleent - zal worden afgeschaft.

- 'In plaats daarvan wordt NIET gedacht aan de invoering van een numerus clausus, maar aan de or-ganisatie van een ruime en tege-lijk nauwkeurige voorlichting o-ver de huidige stand en de te ver-wachten evolutie van de beroeps-mogelijkheden, ter oriëntering van de toekomstige studenten.

Voorts kan de toelating tot de unief afhankelijk worden gemaakt van een *voorbereidend semester*, dat de eerste kandidatuur vooraf gaat en dat eveneens tot doel heeft de student te (her)oriënte-ren. Dit zal dan wel een diep-gaande reorganisatie van alle vormen van hoger onderwijs verge-n - de universitaire moeten ook in de gelegenheid gesteld worden hun

hele onderwijsactiviteit te ver-beteren. *Pedagogische studiebu-reau's* zullen moeten zoeken naar concrete vernieuwingsmogelijkhe-den van onderwijs en evaluatie.

- er moet gezorgd worden voor de stabiliteit van betrekking van het *Wetenschappelijk Personeel* en voor een duidelijk statuut van de *Academische Ziekenhuizen* dat hen een welomlijnde autonomie toe kent.

- de universiteiten hebben ook een *dienstverlenende taak* te ver-vullen; vandaar de nood aan samen werking met openbare machten en industriële en economische struc-turen.

- de nood aan bijscholing, na-scholing en omschikeling zullen zich meer en meer laten gevoelen. Kansen om *postuniversitaire op-leidingen* te organiseren moeten aangeboden worden.

- samenwerking en overleg tussen universiteiten en alle andere vor-men van hoger onderwijs moet be-vorderd worden. Als koepel zal een *Vaste Raad voor Hoger Onder-wijs* samengesteld worden zodat eindelijk werk kan gemaakt worden van reële overbruggingsmogelijk-heden.

- 'teneinde de nodige rationali-satiemaatregelen te kunnen tref-fen in het Hoger Onderwijs van het *Korte Type* zullen de bestaan-de afdelingen onderzocht worden op de specifieke economische be-hoeften en zullen daaruit de nodi-gue conclusies getrokken worden.

Maandag 5 december 11. maakte Minister Ramaekers zijn Vooront-werp van Wet tot hervorming van het regime van het toekennen van de Academische Gradens bekend. De Raad van Beheer van elke uni-versiteit wordt daarvoor om advi-es gevraagd (voor 20/1/78). Waarover handelt dit voorontwerp?

- een *universitaire instelling* kan enkel nog studierichtingen organiseren die leiden tot *acade-mische graden*.

- een student kan niet meer dan *tweemaal in eenzelfde universitair instelling of in verschillende instellingen ingeschreven worden voor cursussen ... voorbereidend tot een examen van de eerste of de tweede cyclus. Het Trissen is dus niet meer mogelijk.*

- de *minimalestudieduur voor ge-neeskunde bedraagt 3 jaar voor de eerste cyclus en tevens 3 jaar voor de tweede cyclus. Na 6 jaar ben je dus huisarts en mag je de praktijk in. Voor het behalen van een titel van dokter is nog eens 3 jaar opleiding vereist.*

- de *huidige Burgerlijke Ingeni-eurs zullen voortaan na hun 5-ja-rige opleiding de titel van Licen-tiaat in de Toegepaste Wetenschap pen mogen dragen. Slechts na een aantal jaren specialisatie bekom-en zij terug hun huidige titel.*

jo libens

EERSTEJAARSONTHAAL... ZONDER HOSTESSEN

In de meeste kringen is het al weer ver achter de rug ... dat bonte allegaartje van ludieke en meer ernstige introductieactiviteiten. Van langsom meer wordt er door de praesidia meer en meer belang gehecht aan een vlotte, degelijke en plezierige opvang van hun nieuwkomers ... en daarom is het hen niet te veel er danig wat krachten, tijd en geld in te steken.

Het enthousiasme was niet gering ... de opkomst en de medewerking van de eerstejaars ruim voldoende ... en achteraf zullen de meesten wel min of meer tevreden geweest zijn - de enkele schoonheidsfoutjes niet te na gesproken.

Maar dat is allemaal eigenlijk niet zo belangrijk ... de enige bedoeling was de eerstejaars op een aangename en leerrijke wijze kennis te laten maken met de verscheidene aspecten van het leven van een Leuvense student ... hen een stukje te leren thuiskomen in dat grootse, anonieme rader-werk dat de universitaire wereld toch wel is.

Op 4 en 28 november kwamen we met een aantal facultaire onthaalver-antwoordelijken samen ... wat na-kaarten over wat voorbij is en zoeken naar nog beter voor volgend jaar.

Om een wat meer globaal zicht te krijgen op de onthaalwerking, ver-zochten we de verantwoordelijken een onthaalfiche in te vullen.

Gemiddeld over 19 kringen werden ongeveer 80 % der eerstejaars bereikt bij de onthaalactiviteiten. Ruim 500 ouderejaars werkten op

een of andere manier mee aan de introductieperiode.

Een speciaal onthaalblad; infor-matieve vergaderingen vanwege 't praesidium, de monitoren en prof-fen; rondleiding door faculteits-gebouwen en stad in groepjes; een bosspel, een doop, een cantus, of avondmalen bij ouderejaars op kot, samen volksdansen of naar de Zoe-te Waters wandelen ... allemaal activiteiten die er mochten zijn. Van het Vice-Rectoraat kregen 18

vervolg: p. 4

vervolg van p. 3

kringen daar samen zowat 130.000 fr. aan subsidie voor.

Alhoewel dit alles bij de eerstejaars erg positief overkomt, zit men in de faculteiten toch nog met enkele wensen.

De opvang en begeleiding moet wat meer gespreid worden en de loop van het jaar doorgezet worden. Er is nood aan meer individuele en/of (kleine) groepenbegeleiding.

Een aangepaste vorming van de begeleiders zelf dringt zich meer en meer op. Tegelijkertijd is een betere coördinatie tussen de faculteiten onderling en de universitaire opvangdiensten wenselijk.

Het onthaal nu loopt te stroef; de begeleiders ontbreekt het vaak aan speelse, creatieve ideeën om de eerstejaars echt goed te onthalen.

Wat zijn onze opties voor volgend jaar?

In een aantal faculteiten komen ook studenten uit andere uniëfs de licenties binnengewaad ... en voor hen moet er volgend jaar ook een of andere vorm van opvang voor zien worden.

Aan de academische overheid zal

gevraagd worden voldoende tijd en geld vrij te maken voor het onthaal (we denken aan een ganse introductieweek, aan een paar vrije dagen voor eerstejaarsweek-ends). Volgend jaar moet er zeker wat

voorzien worden voor de begeleiding van de onthaalverantwoordelijken. Bv. een voorbereidend w.e. waar ook de coördinatie van de verschillende onthaalprogramma's kan plaats vinden.

Er werd voorgesteld om - indien en daar waar nodig - naast de facultaire initiatieven ook een centraal geleid activiteitenaanbod te voorzien waaruit elkeen kan kiezen volgend eigen interesse en tijdsbesteding.

Laatst bekeken we bij de Dienst voor Studie-Advies een virtueel video-programma's, handelend over de "stad Leuven, het portret van de traditionele student, de actuele universitaire situatie en de studen tevoorzieningen." wegens het korte tijdsbestek zagen we slechts een paar fragmenten telkens. Doch, dit was voldoende de om ons ervan te overtuigen der gelijke producties te gebruiken bij het eerstejaarsonthaal; nog interessanter zou zijn een montage te maken met fragmenten uit de vier filmpjes. Als we er dan nog een gespreksleidraad aan kunnen toevoegen, hebben we wederom een bruikbaar en nuttig instrument bij.

Moedzaam maar zeker werken we verder aan de uitbouw van een nog beter welkom voor de nieuwkomers aan onze universiteit.

Kringraad -
Onthaalwerkgroep

in de faculteit

De doop in Landbouw zal maar klein bier geweest zijn als je hoort wat er over die van de *Veeartsen in Gent* verteld wordt. Daar moet het bepaald dierlijk aan toe gegaan zijn als de Gentse Kinemaaktualiteiten het niet aangewezen vindt het stukje film over deze bestialiteiten uit te zenden.

Nu, de Landbouwstudenten gaan flink door met het uithalen van allerlei grappen. De Belgische vlag - gestolen op de dag van de Dynastie, foel! - is weer terug tot groot jolijt van een aantal hereboeren. Maar och, wat meer leven in het boerenkot kan nooit kwaad!

Sommige faculteiten hebben geen tijd meer voor lolletjes ... daar is het menens.

In *Economie* werd onlangs een A.V. beledigd om over examengrievens en voorexamens te praten. 100 man was er ... niet genoeg ... praesidium en onderwijswerkgroep erg boos ... kwaaië brief aan alle studenten ... volgende A.V. 400 koppen. Maar als ze zich daar telkens kwaad voor moeten maken, dan hebben er dra een paar een hartinfarct.

In het V.R.G. doen ze het veel kalmer aan. Tijdens vakantie in Zwitserland leerden ze de referendums kennen. En dachten ze, waarom dat ook niet eens in onze faculteit geprobeerd.

Onderwerp daarvoor was een statutenwijziging waaruit resulteerde dat - vooraleer een actie of staking kan doorgaan - minstens 30 % van de ingeschreven studenten - via stemming in de jaren - zich daarvoor moet uitspreken. Terstond trok de sociale raadafgevaardigde zich terug.

Nu, dat is niet zo erg vergeleken met de situatie in *Historia*. Daar is het ganse praesidium ontslagnemend. Aanleiding daartoe was een woelige redactievergadering waarbij KVHV-geschiedenis (en ook wel een beetje de groep der Verontruste Historici) niet akkoord ging met het niet-opnemen van twee artikelen, geschreven door eerstgenoemde. Een open kringvergadering zal zich weldra moeten uitspreken over haar vrouwen in het bestuur van de kring. Het is net als bij de grote mensen in het parlement!

Ook *Germania* is naarstig aan het werk rond een statuut over actievoeren. Zij wil zoveel mogelijk studenten zich laten uitspreken over de nood aan en de zin van actie - en dit via een enquête. Doch, tot op heden is men er nog niet tot een vergelijk gekomen - binnen W. & L. - met de andere faculteitskringen.

Het heen en weer geschrijf over het gezondheidsbeleid blijft boeiend om volgen. Verleden week trachtte *Medica* haar standpunten wat kracht bij te zetten door de studenten op te roepen massaal aanwezig te zijn bij de Faculteitsraad ... allé, dat waren ze toch van plan. Misschien hebben de verklaringen van Minister Raemakers maandag 11. daar een of andere draai aan gegeven.

Hun confraters van Mordicus - socio-medische werkgroep van *RUG geneeskundestudenten* - anderzijds hebben de strijd aangevat tegen de farmaceutische industrie. In een motie aan Minister Dhoores bepleiten zij de afbouw van het ruim 2 miljard bedragende reclamebudget. Aangezien ze ook onafhankelijk willen staan van de farmaceutische industrie, verwerpen zij elke medewerking van studenten aan medische beurzen.

Iets waar *Medica*-Leuven nog niet aan toe is, maar dat is een ander verhaal!

Het is maar goed dat binnenkort vakantie is voor de V.T.K.'ers - of moesten we nu al "Licentiaten Toegepaste Wetenschappen schrijven"? - als je ziet wat een programma die jongens (en ook wel de weinige meisjes) in twee weken moeten afwerken. Niet dat ze weldra examens hebben, neen, wel een "TK-sjantant, een mosselsouper, een 24 uren-loopmarathon, een Barbarabal, een cantus en ... een revue". Voor mij alleen die revue, die is altijd wel van kwaliteit en dan verneem ik daar wel wat over hetgeen reeds plaats had.

De laatste tijd beginnen anders heel wat faculteiten hun "culturele werking" wat op te vijzelen. Tenminste als we dat kunnen meten aan het aantal aanvragen voor de animatiezaal in 't STUC. Kortelings zal *Germania* er haar revue laten doorgaan. We hopen maar dat het taalkundigen waard zal zijn!

ILLICH EN HET MEDISCH BEDRIJF

Meer en meer worden mensen ziek door een slechte behandeling van de arts. Is dit een symptoom van een overgetechnologiseerde geneeskunde?

Ik geloof dat hiermee de kern uitgedrukt is waarover de avond *Illich, arts en samenleving* handelde - woensdag 9 november 11. - en die door ruim 300 man gevolgd werd.

Dit letterlijk ziekmaken door de dokter wordt in de medische literatuur *iatrogenese* genoemd. Het neemt belangwekkende vormen aan.

Prof. Clara (Kindergeneeskunde, Antwerpen) staaft dit met allerlei gegevens uit de medische literatuur. Het blijkt dat de geneeskunde in bepaalde gevallen nutteloos is: Mexaform bv. is een medicament waarvan - na 25 jaar algemeen verbruik - werd aangetoond dat ze niet actief is tegen de aangeduide kwalen. Erger nog, de geneeskunde wordt soms schadelijk: een onderzoek in 1974 in de USA toonde o.m. aan dat 2,38 miljoen nutteloze operaties werden verricht wat reulteerde in 11.900 doden.

Deze iatrogenese doet zelfs binnen de medische wereld vragen rijzen. Onlangs behandelden de Antwerpse Geneeskundige dagen het thema "iatrogene ziekteleer".

Ivan Illich heeft er een verklaring voor gezocht in zijn boek *Het Medische Bedrijf*. Zijn theorie bundelt in ieder geval heel wat feiten uit het dagelijks leven. Volgens Illich is iatrogenese slechts de top van een ijsberg en een aanwijzing van een evolutie die zich ook op andere maatschappelijke terreinen afspeelt.

Frans Van Bladel (redacteur *Kultuurleven*) startte zijn inleiding met een uitspraak van Illich: 'de iatrogenese kan alleen ver-

staan worden als je ze ziet als één aspect van de overheersing van de destructieve productiewijze over de maatschappij, van het radicaal monopolie dat ze heeft'. Hiermee bedoelt hij in de eerste plaats dat we op een punt komen waar de technologie niet altijd meer aan haar doelstellingen vol doet. Ze bekomt nl. het omgekeerde resultaat: de arts bv. geneest niet meer, maar maakt de mensen ziek. Zo ook leidt militaire defensie uiteindelijk tot zelfvernietiging; een overmaat van informatie in de scholen tot onverschilligheid ... Ten tweede ziet Illich - als ook zaak - de groeiende alleenheerschappij van de technologie. In de geneeskunde vinden we dit terug in de medikaliserings of het toenemend wat krijgen van de medische technologie op het dagelijks leven. We moeten dus eerst onderzoeken wat de oorzaak van dit monopolie is, alvorens op de medikaliserings in te gaan.

Daarvoor zette Van Bladel de *drempeletheorie* van Illich uiteen. In de geschiedenis van de technologie ziet hij twee drempels. Beneden de eerste drempel is men volledig op eigen krachten aangewezen. Die drempel is overschreden wanneer men instrumenten gaat gebruiken om tegenover de wereld te staan.

De tweede drempel wordt dan overschreden wanneer enkel nog die "heteronome productie" bestaat en het zelfstandig handelen op de achtergrond geraakt. Konkreet betekent dit voor geneeskunde: terwyl je tussen de twee drempels de keuze hebt je griep door jezelf of door de dokter te genezen, word je boven die tweede drempel alle initiatief verboden. De dokter zegt wanneer je ziek bent en hij zal je ook genezen.

Deze monopolisatie wrekt zich in een technische, sociale en culturele kontraproductiviteit. In de geneeskunde vinden we dit resp. terug in de iatrogenese.

In de inleiding gaven we reeds enkele voorbeelden die Prof. Clara aanhaalde. Die duiden op een technische kontraproductiviteit. Maar ook op sociaal vlak zien we dit verschijnsel. Door de monopolisatie

vervolg: p. 7

K T I V I T I P S

Info- en Kultuurkrant van de Kultuurraad der Leuvense Studenten

VEERTIENDAAGS TIJDSCHRIFT
BIJVOEGSEL VETO

JAARGANG 4 - NR. 4

12 DECEMBER 1977

REDAKTIE & ADMINISTRATIE:
't STUC - E. VAN EVENSTRAAT 20
3000 LEUVEN
tel. 016/22.44.38

konsernten

pierre bensusan

"Een gitarist en banjospeler van formaat die gemakkelijk het peil van Jansch, Renbourn en Grossman haalt", beamen de folkscensenten, Pierre Bensusan, 20 jaar oud, genoot een klassieke opleiding op piano, maar al vlug nam hij de akoestische gitaar ter hand en wijdde zich na zijn middelbare studies volledig aan de muziek.

In het begin speelde hij vooral Amerikaanse en Franse luisterliedjes tot hij bekoord werd door de gitaarklanken van Jansch, Renbourn enz., zodat hij het folkwereldje binnen duikelde en de eerste folkklubs van Parijs afschuimde met allerhande folkgenres in blue-grass en new-orleans groepjes. Nadien ging hij meer en meer solo spelen tot hij zijn professioneel debuut maakte met de Amerikaanse banjospeler Bill Keith. Na enkele toernees kwam in 75 zijn plaat uit "Pres de Paris" die in juni 76 hem de Grand Prix du disque op het 20ste festival van Montreux opleverde vóór de Chieftains. Deze onderscheiding bezorgde hem grote bekendheid en vele toernees in Ierland, Schotland, Duitsland enz.

De muziek die hij nu brengt heeft dus allerhande invloeden ondergaan, van traditionele Amerikaanse muziek tot de originele Europese (Schots, Iers, Bretoens, Frans) weet hij op een fijnzinnige manier in gitaarklanken om te zetten en bovendien zingt hij daarbij nog een aardig stukje, wat zijn optredens heel aangenaam maakt. Ondertussen is er al een tweede plaat van hem op de markt "Pierre Bensusan 2" Cezame.

Pro civitate

De klassieke muziek raakt in onmin. Zij vertoeft in de "betere wereld" van smoking en schitterende jurken. Zij is het tijdverdrif van de burgerij. Zij is niet relevant, zij is konservatief, zij is niet creatief, zij is steriel. Kortom, zij is de burgerlijkheid zelve. Zegt men. Men kan echter geenszins ontkennen dat deze muziek geen waarde heeft en geen materie zou zijn voor creativiteit. Aldus loopt men het gevaar voor bovengenoemde uitspraken het kind met het badwater weg te gooien. Hoe komt het dan zo ver? Treft ons geen schuld? Doen wij wel iets om deze muziek uit haar kaste te halen?

Het is immers zo dat jong talent hier pas kan doorbreken wanneer zij de weg van de burgerlijkheid inslaat. Een middel tot doorbraak was het geven van huiskonserten bij rijke lui, die een clown nodig hadden voor hun drinkpartij en zich daardoor nog maar eens geaffirmeerd voelden in hun (meestal) pseudo-kultureel intellectualisme.

Andre middelen zijn de wedstrijden (pro civitate, Koningin Elisabeth) waar de musici als prooi worden beschouwd van hen die een week daarvoor de paardenkoersen bijwoonden. Andre middelen zijn er nagenoeg niet voorhanden. 't Stuc wil hieeraan iets doen door deze musici een kans te geven zich uit hun keurslijf los te rukken, door ze te laten optreden in een andere atmosfeer dan deze waar ze gewoonlijk toe verplicht worden.

Laat ons hopen dat hierdoor de klassieke muziek, zowel voor de musici, als voor onszelf, een beetje voor onszelf van aanschijn verandert.

Programma:

Hilde DE NEEF: (fluit), Loëlllet, Roy, Bartok, Michel Wagemans: (piano), Maes, Granados, Ravel, Dirk DE HERTOOGH: (gitaar), Bach, Dowland, Villa Lobos.

Eric ROBBERECHT: (viool), Veracini, Poot, de Falla.

20.30 u.: woensdag 14, in 't Stuc.

minimal music

In samenwerking met BRT-2 omroep Brabant organiseert Kultuurraad op 21 december een konsert onder de titel "MINIMAL MUSIC"

Uitvoerders zijn de Nederlander Harry Sparnaay, wonderkind van de basklarinet en de Duitser Michaël Fahrer, perkussie en elektronica. Maar eerst een woordje over die Nieuwe Amerikaanse stijlrichting: "Minimal Music".

Onder deze muziek bundelt men doorgaans de werken van de komponisten La Monte Young, Terry Riley, Phil Glass en Steve Reich. Deze mensen beweren meestal dat het nieuwe van hun muziek zich uit in het radikaal en langdurig uitwerken van één muzikaal gegeven. In andere muzieksoorten zijn legio voorbeelden te vinden van langdurige konsentratie op één gegeven. Denk aan de soul-muziek of de jazz-rock en niet te vergeten: vele soorten volksmuziek.

Een ander aspekt van de Minimal Music is het feit dat zij opnieuw het probleem aan de orde heeft gesteld van de verhouding tussen komponist (konsepties), uitvoerende musikus (produktie) en publiek (konsument). Voor komponisten als Reich en

Glass is het een principe dat zij schrijven voor musici waarmee zij een permanente en/of nauwe samenwerking hebben. Meestal maken zij zelf deel uit van het ensemble.

Het programma nu, dat de 21ste gespeeld wordt door Harry Sparnaay (basklarinet + tape) bestaat uitsluitend uit werken die op deze Minimal Music gebaseerd zijn of erdoor geïnspireerd zijn. Hun programma is internationaal en vrij recent.

Ton de Leeuw: Mountains (1977 Nederland)

Michael Fahrer: Minimal (1977 Belgische creatie - Duitsland)

Karel Goeyvaerts: You'll never be alone any more (1975 België - wordt in volstrekt donkere zaal uitgevoerd)

Al deze werken zijn speciaal voor de uitvoerder Harry Sparnaay geschreven en worden op een verbluffend originele manier op de basklarinet gerealiséerd.

Zoals reeds gezegd wordt dit konsert opgenomen in 't Stuc door BRT 2 Omroep Brabant en uitgezonden op in Muziek uit de Kosmos (10.00 - 11.40u)

Toegangsprijs: 60,- (steunkaarten) en 80,-.

maandag 12

20.00 u. en 22.30 u.: Film: AGUIRRE, in 't Stuc. Org. Kultuurraad en Kwam. (40,60)
 20.00 u.: Film: DE DUBBELE DAG, in aud. Ves. Org. Isal en Bevrijdingsfilms. (40,-)

20.00 u.: Revue VTK, in de stadsschouwburg, 70,- tot 150,-

20.00 u.: De Nieuwe Brug, in 't Stuc.

20.15 u.: MARC GYSELEN i.v.v. m. homo-erotiek en zelfrealisatie. Org. LSMW, in Miso Trees nr. 20 ZIE Wegwijzer.

dinsdag 13

20.00 u.: Revue VTK, in de stadsschouwburg, 70,- tot 150,-

20.30 u.: Folk: PIERRE BENSUSAN, in 't Stuc. Org. Kultuurraad, 40,60,-

20.00 u. en 22.35 u.: Film: AGUIRRE, in Studentenhoe Ten Bank, Heverlee (Celestijnenlaan). Org. Kultuurraad en de Heverleese Kringen, 40,-

20.30 u.: Jazz: KEYHOLE, CONSPIRATION, BIG BAND, in de jazz zolder v. d. Blauwe Schuit. Org. de Blauwe Schuit.

20.15 u.: Klassiek concert: SIGISWALD KUYNEN (barokviool, viola da gamba) ROBERT KOHNEN (clavecimbel) met werken van Bach, Couperin en Mozart, Org. Europakring, 80,-100,- in de Grote Aula.

20.00 u.: MARXISTISCHE ECONOMIE, in handelsinstituut, lok. 02.04. Org. Polek.

woensdag 14

20.00 u.: Spreekbeurt: DAENSISME EN DE 50-

donderdag 15

20.00 u.: Lichtbeelden; Film: CUBA SI! (wat gebeurt en gebeurt er in Cuba?) Prof. E. Stas, in Wijsb. en Lett. Se. verd. Org. Veronruste Historici.

20.00 u.: Cube-avond, op de Se verd. v. Wijsb. en Lett. Org. veronruste historici, Zie Wegwijzer.

20.00 u.: KREA-AVOND BIOLOGIE, in 't Stuc.

20.00 u.: AID vergadering, in 't Stuc.

20.30 u.: 10 jaar koor

Elckerlyc - instrumentaal ensemble o.l.v. L. Freund, in de begijnhofkerk.

20.00 u.: Film: Seul contre les grands, (i.v.v.m. Eritrea), in aud. Ves. Org. Comité erythree (EPLF)

Voorstelling van Leuvens buurtwerk m.m.v. Sokelo, buurthuis 't Lampeke, Hese o.e. (geen inf. i.v.v.m. uur en plaats)

20.00 u.: WAT IS MYSTIEK, door Paul Mommaerts, (prof. aan de Ufaia, fil., theoloog, doct. in de gods.wet.) in het Marie-Theresiacol., kleine aula.

maandag 19

20.00 u.: Film: ERITREA, SEUL CONTRE LES GRANDS, van Gerard Chailaud. Paneel: Iemand van het comité en getuigenissen van een Belgisch gemeenschap over revolutie en volksoverheersing, in Elcker-Ik, Blijde Inkomststraat 115. Org. Internationale Solidariteit.

20.00 u.: De Nieuwe Brug, vormingsvergadering, in 't Stuc.

20.30 u.: Film: HITCHCOCK, in 't Stuc. Org. Kultuurraad.

20.00 u.: Toneel: Othello, W. Shakespeare, KNS, in de stadsschouwburg.

dinsdag 20

20.00 u.: Revue van Gewaasse - Studenten- cabaret, in 't Stuc.

20.00 u. en 22.15 u.: Film: Sacco e Vanzetti, in Studentenhoe Ten Bank, Celestijnenlaan, Heverlee. Org. Kultuurraad en de Heverleese Kringen, 40,-

20.00 u.: Toneel: Othello, W. Shakespeare, KNS, in de stadsschouwburg.

20.00 u.: Voorstelling van activiteiten v. WERKGROEP VERBAZING, in de Half Maart Gal., Half Maartstr. 17. Org. Werkgr. Verbazing. Zie Wegwijzer.

20.00 u.: Kursus grondbeleid door prof. Geert Bekaert, in Elcker-Ik. Org. Elcker-Ik. Zie Wegwijzer.

16.00 u. tot 1230 u. SOCIALE THEORIEN, in De Molen, Celestijnenlaan 131 3030 Heverli.
(Lags de Dille, tas, kastel Arab. en Cal.
laan. Org. Werkgroep Wetenschapskritiek.

20.30 u.: Klassiek Koncert: PRO CIVITATE
LAUREATI piano, gitaar, viool, fluit,
in 't Stuc. Org. Kultuurnad en Kwam.40-60

14.00 u.: Film en debat:
in aud. Ves. Org. DAF.

20.00 u.: KVS Leuven,
in 't Stuc.

20.00 u.: MAR-
XISTISCHE ECONO-
MIE, in handels-
kot, lok. 02.04.
Org. POLEK.

20.00 u.: Spreek-
beurt: Lede Claes,
in de Valk 00.II
(of 00.27) Org.
SAKUL.

20.00 u.: De ver-
loren eer van Ka-
tharina Blum, in
de stadsschouw-
burg.

12.00 u.: Klas-
siek Koncert:
SUL VAN WALLE-
HEM, fluit, SUZAN-
NE MILDONIAN, harp,
in wjsh. en Lett.

20.15 u.: Toneel:
SIZME BANSI IS DOOD
van Athol Fugard,
door BKT (Dirk BUY-
se en Romia Commissaris)
in 't Kersouwe.

Dag van de thuislozen:
Org. Oikonde, de andere
Film en Skal.

14.00 u.: Film: LA SA-
LAMANDRE, in de Valk.

16.00 u.: Peneelgesprek met Tony Peters (crimin.), Piet
van Thienen ('t Sas, Betekom) e.o.

21.00 u.: Benefietavond: m.m.v. BELLA BOSIERS, KAZ,
LUX, en BIEN SERVI, LIEVEN, TROJAANS PAARD, POPPENTHEATER STEKELBEE,
JAN DE WILDE e.o.

Benefietavond t.v.v. DE LEUVENSE PERS:
Bevrijdingsperagentschap, Leuvense steds-
krant Het Dillepaard, Leuvense Doprant,
m.m.v. ALFRED DEN DUDEN EN CHRISTINE, DAVE
EVANS, FUNERAL BAND e.o.,
in ALMA II, 80,- 100,- Org. Skal.

woensdag 21

20.00 u.: MARXISTISCHE ECONOMIE,
in handelskot, lok. 02.04. Org. Polek.

20.30 u.: Kerstkoncert: door het instrumen-
taal ensemble van het LEMMENSINSTITUUT,
in de concertzaal v.h. Lemmensinstituut, 100,
70.

20.30 u.: KONCERT MET DE BRT: Hedendaagse mu-
ziek: komische muziek: Minimal Musik: MICHA-
EL FAHREN (perkussie, elektronika) en HARRY
SPARJAY (basklariné)
in 't Stuc.

20.00 u.: Ballet: FIESTA GITANA,
in de stadsschouwburg.

vrijdag 16

20.00 u.:

Kringraad

zaterdag 17

20.00 u.: Operet-
te: DE BLOEM V.
HAWAI, P. Adre-
dr. Kon.Lyr.,
gezelschap, in
Roeselare, in
stadsschouw-
burg.

zondag 18

11.00 u.: Kerstspel door de leerlingen van
het stedelijk conservatorium Leuven, m.m.v.,
Don Roscoor van Kessel-Lo,
in de gotische zaal van het Leuvense stad-
huis.

15.00 u.: Poppentheater: Het verhaal van
een hondje en een katje door Enneke-Penneke,
zie Sint Nikolaas,
in 't Kersouwe.

20.00 u.: Kerstkoncert: Kamerkoor: COLLEGIUM
CANTORUM e.l.v. L. van Nevel,
in Pro Arte Christiana, te Voalbeek, 50,-

dinsdag 19

20.00 u.: AIB stud.,
in 't Stuc.

donderdag 23

20.00 u.: AIB stud.,
in 't Stuc.

vrijdag 25

20.00 u.: Film: THE GREAT DICTATOR (Charlie
Chaplin),
in "de Vroenk", Jozef Pierrestraat, Kessel-
Lo, 30,- (leden) 50,-. Org. de werkgroep
"Film begoot" van J.h. Grams.

FILM in 't stuc

sacco e vanzetti

Na de revolutie in Rusland en de moord op de tsarenfamilie vrees men in de Verenigde Staten eveneens een groei van de linkse beweging: Op 15 april 1920 werd een overval gepleegd op een schoenfabriek te South-Braintree in de Amerikaanse staat Massachusetts, waarbij twee mensen werden gedood. Nicola Sacco, schoenmaker, en Bartolomeo Vanzetti, vishandelaar, -beide Italiaanse inwikkelingen- worden ervan beschuldigd de overval te hebben gepleegd. De Amerikaanse overheid wil een afschrikwekkend voorbeeld stellen, temeer omdat alle linkse organisaties in de hele wereld partij voor de beklaagden kiezen. Voor het gerecht blijken een anarchistisch pamflet, gevonden in de zakken van Sacco, het feit dat beiden gewapend waren en de herkenning door getuigen van beide mannen voldoende om hen ter dood te veroordelen. Vragen tot procesherziening worden afgewezen, genadeverzoeken geweigerd. Op 22 augustus 1927 sterven beide op de elektrische stoel.

De geëngageerde verfilming door de Italiaan Giuliano Montaldo van het proces tegen Sacco en Vanzetti, blijkt opnieuw felle emotionele gevoelens bij de toeschouwers te kunnen oproepen, waartoe het ontroerende spel van Gian-Marie Volonté en Riccardo Cucciolla als beide beklaagden en de sterke regie een belangrijke bijdrage leveren. Knap en functioneel in deze film is het afwisselend gebruik, dat de regie van de kleur en het zwart-wit heeft gemaakt. Kan men zonder voorbehoud waardering hebben voor het werk van Montaldo als dramatisering van een historisch gegeven, met de juistheid en objectiviteit in historische zin, die de film pretendeert, is het anders gesteld. De combinatie van politiek en spektakel, van objectiviteit en pamflet, van emotie en historische werkelijkheid die Montaldo voortdurend betracht, groeit niet tot een zinvol geheel, omdat hij zich te veel concentreert op de twee hoofdfiguren, en te weinig op de mensen en figuren gebeurtenissen die ernaar in betrekking stonden. Indien Montaldo met zijn begin- en eindbeelden wil suggereren dat onverdraagzaamheid leidt tot wettelijke moord, dan moet hij dat in de beelden die ertussen zitten niet alleen tonen maar ook bewijzen. Een biografische filmdocumentaire is de film dus niet. Hetgeen eens zins afbreuk doet aan de dramatische en filmische kwaliteiten van dit werk.

aguirre

Werner Herzog voert Don Lope de Aguirre ten tonele, een Spaans edelman die deel uitmaakte van de expeditie van Pizarro en op zoek gaat naar het verloren rijk El Dorado. De tocht werd echter nooit uitgevoerd, wel door Werner Herzog, en dan nog in beeld. De film is sterk lineair opgebouwd en doet je kijken tot het einde. Het hettige tropische oerwoud is nooit weg. Aguirre wordt gedreven door de illusie van de macht, kracht en bezit als compensatie voor de menselijke sterfelijkheid. Je voelt Aguirre als de dood op je afkomen. Wat drijft de bijna onmenselijke Aguirre tot zulke zinloze expeditie: zwakzinnigheid, grootheidswaanzin, de jacht op rijkdom? De grens tussen werkelijkheid en fantasie vervaagt, wat de film een speciaal suggestieve kracht geeft. In erg moeilijke omstandigheden gefilmd, blijft de film erg soepel met vele travellings rond het vlot waarop zich alles afspeelt. Klaus Kinski is regelrecht groots als Aguirre. Is een toneelspeler dan toch de beste acteur voor een film? Hij is de verpersoonlijking van het niets ontziend menselijk "streven". Denk- en kijkstof te over. De muziek is even sfeerzwanger als de beelden. Een monument.

de dubbele dag

Dit is de eerste produktie van het "International Women's Film Project". Het is een film over en door vrouwen. De film wil een historische en wetenschappelijke analyse geven over de levensomstandigheden van de arbeidende vrouw in Latijns Amerika. Vrouwen zijn daar (ook?) helaas goed om kinderen groot te brengen, te koken, te wassen. Deze traditioneel vrouwelijke rol heeft nog steeds sterke wortels in het hedendaagse Latijns Amerika. De film geeft niet alleen uitgebreide informatie, hij werkt ook provocerend i.v.m. de strijd voor gelijke rechten voor man en vrouw. Hij wordt ook opengetrokken door een analogie te schetsen met de (alke) uitbuiting op wereldwijd vlak. Inspiratie voor feministen allerhande (aller landen?). Verenigen maar. Lovende persartikels waren niet van de lucht: "een overtuigend feministisch dokument, dat de complexe hindernissen wil aantonen voor een volledige vrouwelijke emancipatie in alle sectoren, ook die waar de mannelijke superioriteit het grootst is. Rode draad: "Politiek en feminisme zijn niet onverengbaar!" Het superbe lied 'Mujer' op het eind van de film doet je de kriebels krijgen.

hitchcock

"We zitten hier gezellig te praten en misschien ligt er wel een bom onder deze tafel. Ons gesprek is heel gewoon; er gebeurt niets specieels en op eens: boom, een ontploffing. Het publiek is verast, maar voor het dat was, heeft men het een doodgewone scène vertoond, waarin niets bijzonders gebeurde. Onderzoeken wij nu de suspense. De bom ligt onder de tafel en het publiek weet het, waarschijnlijk omdat het de anarchist gezien heeft die hem daar neerlegde. Het publiek weet dat de bom om één uur zal ontploffen en het weet dat het nu kwart voor één is - er hangt een uurwerk in het decor - hetzelfde banale gesprek wordt eensklaps interessant, omdat het publiek deel heeft aan de scène. De lust bekruipert hen de personages op het scherm toe te roepen: "Julie moesten niet zo'n onbenullige zaken vertellen, er ligt een bom onder de tafel, die over enkele minuten zal ontploffen." In het eerste geval heeft men het publiek op het ogenblik van de ontploffing vijftien seconden geschonken vol ontzetting, in het tweede bezorgt men het vijftien minuten vol suspense... De terreur wordt geboren uit de verassing, de suspense uit het gewaarschuwde bewustzijn."

"Le cinéma selon Hitchcock" - F. Truffaut. De film die vertoond wordt dateert van 1940 en is Hitchcock's tweede Amerikaanse film. Met Foreign Correspondent begeeft Hitchcock zich op een voor hem vertrouwd terrein. Het werd geschreven volgens een patroon dat men vaak bij Hitchcock zal terugvinden: een achtervolger wordt op zijn beurt achtervolgd. De film is doorspekt met sensationele stunts, zoals het slot, met zijn fantastische opnamen die schijnbaar genomen werden vanuit een vliegtuig dat in het water stort en zinkt. De vergezochte story over de speurtocht door een Amerikaans joernalist, die op zoek is naar een nazi-misdadiger en in Londen en Nederland zal belanden, bezat een propagandistische inslag: een waarschuwing voor Amerika zich niet afzijdig te houden van wat er omging in Europa. De film beantwoordt zeker aan Hitchcocks voorschrift dat een film wel onwaarschijnlijk mag zijn, maar nooit banaal. Een absolute aanrader voor zij die houden van een thriller.

vrg & jazz

Jazz is nooit de lieveling geweest van het grote publiek. Veel mensen komen nooit aan jazz toe, laat staan dat ze er naar luisteren. Inderdaad, deze muziek is in se lang niet altijd toegankelijk voor iedereen. Een ideale kennismaking met jazz is dan ook een live-optreden. Zo wordt je op een prettige manier als 't ware er toe gedwongen er echt naar te luisteren. Voor de verspreiding van jazz, zijn de concerten dus erg belangrijk. Ook in België heeft men dit aangevoeld en is er de laatste jaren een kentering gekomen. Jazz-clubs kennen overal een groeiend succes en voortdurend lopen meer en meer mensen warm voor deze muziek. We juichen dan ook het prachtig initiatief toe van de "Blauwe Schuit" die met de opening van hun jazz-zolder stevens vast iedere dinsdag goede programma's brengt. Op die manier kunnen ook onze eigen muzikanten, die al te dikwijls slechts in het buitenland naar waarde geschat worden (Toots Thielemans, Jeggpap) aan bod komen. Met deze gedachte in het achterhoofd besloot het VZG dan ook daartoe een steentje bij te dragen, en een jazzavond in te richten die doorgaat op 15 december in 't Stuc.

Op het programma staan 2 groepen die elk een heel verschillend jazzgebied bestrijken.

DE JEGGPAP NEW ORLEANS JAZZ BAND hoeven we aan de kenners nauwelijks voor te stellen. Het is een zesmansformatie die zijn home heeft in de Honky Tonk Jazz-club te Dendermonde.

Zij brengen oude klassieke New Orleans jazz op een heel eigen, frisse en originele wijze. Zij verdienden reeds hun sporen in het buitenland en speelden o.a. in New Orleans samen met groten zoals Thomas, Albert Nicolas... Zij brachten zojuist hun zesde LP uit, genaamd de J.N.J.B. anno 1977. Op 10 december vieren zij hun 15 jarig bestaan in de Honky Tonk Jazz-club van Dendermonde. De bezetting ziet er als volgt uit: Bert Heuvinck: klarinet (leader) Joris De Cock: trompet Denis Vereecken: trombone Norbert: piano-vocals Miel Leybaert: drums Pol van der Duerpel: contra-bas

De tweede groep is JAZZ-CIRCLE die vooral in het Gentse, maar sinds kort ook door zijn optreden in 't Leuvense (Blauwe Schuit), gekend is. Deze recente groep speelt een gevarieerd repertoire gaande van klassiekers via Zuid-Amerikaans getinte rytmen en pop-invloeden naar moderne jazz-rock, waarbij vooral nadruk gelegd wordt op gevoel voor sfeer, interpretatie en zin voor originaliteit. Deze viermansformatie kan sinds kort ook steunen op de hulp van Eric Melaerts. Een jonge uiterst talentvolle Leuvense gitarist die aan het geheel een bijzondere klankkleur geeft. Hij is een leerling van Philip Catherine en heeft reeds heel wat op zijn actief. (Brt studiowerk enz.) De andere leden zijn: Marc van Garssche: contrabas, begeleid regelmatig Amerikaanse solisten op doorreis.

Jean-Luc van Lommel: Drums, vaste drum bij Zjef Vanuytsel en Johan Verminnen

Philippe Venneman: sax, speelt samen met Bob Partas trio, Ivan Guyleni en Roland Thyssen

Tarcisius Lootens: piano, ook pianist bij Zjef Vanuytsel.

Het wordt in elk geval een denderende avond en alvast tot 15 december! (20.30 u. in 't Stuc)

FAKULTEITSWERKING

Toevallig ontvingen we voor dit nummer onderstaande 2 artikels die betrekking hebben op de kringwerking. Het tweede artikel was enkel als informatie bedoeld om aan te tonen op welke manier een kring kan werken. De eerste bijdrage was corepronkelijk bedoeld als lezerebrief en wil wijzen op enkele "bedenklijke praktijken" in een fakulteitswerking. Juist door de tegenstelling tussen de 2 bijdragen over de kringwerking, meende de redactie er beter aan te doen de artikels naast elkaar te plaatsen, zodat ze nog aan relevantie winnen.

HET VTK HOUDT NIET VAN BEURZEN

Het VTK (ingenieurskring) dat vorige jaren bij akties steeds de neiging vertoonde om te laat algemenevergaderingen te organiseren en er z'n eigen, vooraf ingenomen, standpunt door te drukken, was er dit jaar met de studiebeurzen eindelijk eens op tijd bij. Bovendien werd op die algemene vergadering de dure eed gezworen dat "het standpunt van de studenten het standpunt van het VTK zou zijn" (nogal logisch). Met overgrote meerderheid van stemmen werd beslist om deel te nemen aan de akties en werd er een aktiekomitee opgericht dat al dadelijk aan de arbeid sloeg en zich uitgebreide tot een aktiekomitee van zowat alle Heverlese kringen. Ter gelegenheid nu van de nationale aktiedag van 23 november werd er in dat komitee beslist om als voorbereiding in de fakulteiten een algemene vergadering te organiseren en een pamflet te drukken om langs deze wegen informatie rond de huidige stand van zaken te verspreiden. Bij de ingenieurs werd voor dit eerste beroep gedaan op het VTK. Toen enkele leden van het aktiekomitee dinsdagmorgen 22.11 op het VTK kwamen om het juiste uur van de A.V., die voor die dag voorzien was, te weten te komen (om dit tijdens de postkaartenaktie in 1ste en 2de kan. mee te delen) bleek het VTK plotseling zijn eed vergeten te zijn. De preesis van het VTK wist ons n.l. te vertellen dat het VTK zich niet achter een zaak kan zetten "waar zich slechts 20 mensen voor interesseerden", en dit terwijl + 80 organisaties van zowat alle Universiteiten de open brief aan Rameakers ondertekenden (Veto 4) en zowel vakbonden, ouderverenigingen als universitaire overheden reeds hun ongerustheid over

de regeringsintenties laten blijken. Zelfs voor de eigen fakulteit bleek dit getal niet op te gaan, want in 1ste en 2de kan. werden die dag liefst 210 postkaarten verkocht (zowat 1/3 van de studenten, wat goed overeen komt met het aantal studiebeursgerechtigden). Dit werd dan ook onmiddellijk aan het VTK meegedeeld als als reaktie hierop: "we zullen er eens over denken". Naast de eerste "rechtvaardiging" van z'n weigering voerde het praesidium ook aan dat het - na de verspreiding van een informatieblad (bij het wekelijks bla-bla-blaadje dat weinig gelezen wordt) - vond dat de studenten wel genoeg geïnformeerd waren en ze de aktie "voor 6 maanden als opgeschort beschouwen": of alles bij elkaar een volledig met voeten treden van de besluiten van de eerste A.V. Enkele dagen later bleek dat het VTK zich inderdaad moeilijk met zulke onbenullige studentenakties kon inlaten, want het had belangrijere zaken te klaren. Zonder de studenten te raadplegen en als enige fakulteitskring, vond het praesidium dat de overgrote meerderheid van de ingenieursstudenten zich blijikbaar wel interesseerden aan de Egmontkwestie, want samen met rechtse organisaties als VNSU, SAKUL en KVHV ondertekende het de beginselverklaring voor de Leuvense Egmontbetoging en maakte er ook ijverig reclame voor. Deze bedenkelijke praktijken in een tijd waarbij de demokratisering van het onderwijs in nauwe papieren komt te staan willen we dan ook aan de studentengemeenschap mededelen zodat zij hieruit haar besluit kan trekken. ■

D. Van Eynde
lid fakultair aktiekomitee

PEDAGOGIE & HET PLOEGSKES

Zoals in de meeste fakulteiten is er ook in pedagogie een kring die als vertegenwoordigend orgaan van zijn studenten wordt aanzien, een kringhuis met bar, stencill- en vergaderlokaal heeft, en als V.Z.W. met enkele t.D.'s poogt rond te komen. Nochtans is er binnen deze kring dit jaar een verandering opgetreden en alhoewel dit niet met gro-

te ruchtbaarheid gepaard ging en waarschijnlijk voor velen (nog) niet voelbaar is geweest, is er binnen de pedagogen een bewust en gefundeerd experiment aan de gang. Waarin ligt juist het verschil met wat vroegere jaren gebeurde?

VROEGER

Vroeger vervulde de kring (of meer specifiek: het buro) de

funktie die men er eerder traditioneel van verwacht: enerzijds een representatieve stem vertolken binnen de verschillende raden (studentenraden en fakultaire raden); de vertegenwoordigende funktie dus.

Anderzijds het stimuleren en koördineren van wat leeft bij de studenten zelf. Meestal kwam dit neer op het uit de grond stampen of het verder helpen van een werkgroep, of het zoeken naar mensen in de verschillende jaren die zich actief rond iets wilden bezighouden. Heel dikwijls was de onderliggende bedoeling van dit alles een bewustwordingsproces bij de studenten doorgang te doen vinden, en hen tot kritische bevragers van hun situatie aan te zetten. Belangrijk is echter het specifieke karakter van zo'n buro te zien. Het buro gaat niet uit van zichzelf maar stelt altijd de gehele groep van studenten voorop waarnaar de aktiviteiten worden geschikt. Wil men al tot een eensluierende visie komen, dan is men erop gericht, deze te 'distilleren' uit de verschillende bestaande opvattingen. Het hoofddoel ligt niet op het 'zelf naar buiten treden', maar op de koördinatie. Veel aandacht gaat ook naar de dienstverlening (vergaarzaal, stencilmachines, maandblad, kursussen, enz....) die men zo veel mogelijk neutraal ter beschikking wil stellen.

Het resultaat van dat alles was heel dikwijls maar povertjes. Het buro verviel meestal in een louter formele structuur waar er weinig inhoudelijk gewerkt werd. Bovendien lag het hoofddoel op koördineren volledig verkeerd, daar er doorgaans niets te koördineren viel... Het is vooral dit laatste, n.l. de spijtige vaststelling dat er doorgaans niks van de grond kwam, wat aanleiding is geweest tot de vernieuwde poging dit jaar.

EN NU

Wat er momenteel aan het gebeuren is, wijkt op drie essentiële punten af van wat we tot nu toe kenden.

1. In tegenstelling tot het 'distilleren', of het voortdurend afstemmen op de grote groep, werkt het buro nu vanuit een *inhoudelijke visie* waarvoor het zoveel mogelijk mensen tracht te verenigen. Deze inhoudelijke visie staat uitgewerkt in een kringbrochure. Na een algemene schets van onze maatschappijvisie, volgt een konkretisering ervan naar vier verschillende domeinen, n.l. het standpunt tegenover de opleiding, de jaarwerking, het medebeheer, in de fakultaire raden en de studentenbeweging. Je zou kunnen zeggen dat dit de basis vormt waarop het kringwerk moet opgebouwd worden en waar we steeds kunnen op terugvallen.
2. Het buro wordt een *werkgroep*.

We wachten niet af tot er werkgroepen ontstaan om die dan te koördineren en/of te stimuleren. Doorheen aktiviteiten die een konsekwente vertaling zijn van de inhoudelijke visie, willen we zo veel mogelijk zelf naar buiten treden. Pas wanneer dit gebeurt kan er een zekere dynamiek binnen de pedagogische kring ontstaan, worden menselijke gedwongen stelling te nemen en is er een reële mogelijkheid tot bewustwording.

3. We werken met een *ploeg*. Niet enkel diegenen die een funktie vervullen zitten in het buro (afgevaardigden Sociale Raad bv.), maar iedereen die zich min of meer achter de inhoudelijke visie kan plaatsen en wil meewerken aan een of andere aktiviteit van de werkgroep.

HOE 'T GROEIDE EN WAAR WE NU STAAN

De aanleiding tot deze nieuwe formule is reeds geschetst. Maar toen we op het einde van vorig jaar met dit voorstel op de kringverkiezingen voor de pinnen kwamen, waren er twee moeilijkheden. Er was te weinig volk om tot stemming over te kunnen gaan, en ons voorstel was nog niet genoeg uitgewerkt. Er werd besloten ons "de macht" in handen te geven, op voorwaarde dat we begin dit jaar een nieuwe verkiezing organiseerden, waar we ons - toen nog vage "ploegidee" zouden verduidelijken. Hiervoor zijn we met een vijftiental mensen in september naar het Kasteeltje van Wijgmaal getrokken, waar we ons twee dagen over de zaak "wie, wat, waar en hoe met pedagogie en het Ploegske" hebben gebogen. Het resultaat van dit buigen was een kringbrochure en een succes op de verkiezingen op 19 oktober.

Ondertussen zijn we al stilaan geïnstalleerd geraakt, maar met deze nieuwe onderneming komen er ook nieuwe moeilijkheden. Met een ploeg werken laat een grotere dynamiek toe, maar vereist meer aandacht voor het groepsaspect: iedereen moet mee kunnen, en aan bod komen, iedereen moet zijn gewicht in de besluitvorming kunnen laten doorwegen. Met andere woorden, de interne werking van de Ploeg is zeer belangrijk. Haar interne samenhang bepaalt haar kracht. Maar naast de interne werking is de werking naar buiten toe, het naar buiten treden van de werkgroep, al even belangrijk. We hebben ons tot nog toe vooral ingelaten met de voorbereiding van de kringverkiezingen, en de akties rond de studiebeurzen. Wat dit laatste betreft durf ik beweren dat onze kring tot de verst gevoornden behoort. Dit is misschien een eerste pluim voor het ploegske, en wanneer dit ploegske tot een echte ploeg, of liever, een beweging binnen pedagogie zou kunnen uitgroeien, dan volgen er vast nog meer. ■

Jan Huys

vervolg van p. 1 editoriaal

De vraag kan alleen gesteld worden of het niet verantwoord kan zijn dat de mensen die rond een bepaalde zaak willen werken, de mogelijkheid wordt gegeven om hierrond te werken - we denken hier speciaal aan die akties die op universitair vlak gevoerd worden (cfr. de studiebeurzenaktie), waarrond trouwens meestal de discussies over representativiteit ontstaan.

Zou het niet verantwoord kunnen zijn dat de mensen, die na degelijke informatie - de conditio

sine qua non - een gefundeerd standpunt over een zaak hebben en deze ook willen verdedigen naar buiten toe, beslissen over het voeren van een aktie, en dit in naam en met konsekwenties voor de hele kring?

Draai de vraag om: is het verantwoord dat studenten, na informatie en nu uitgenodigd te zijn hun standpunt en stem uit te brengen, het vertikken dit te doen, om welke reden dan ook? Konkreet: is het verantwoord dat door deze lakse (of hoe je het

ook noemen wilt) houding, een aktie tegen de invoering van studieleningen wordt gedwaarsboord en dat daardoor de studiebeurzen worden afgeschafte? Wie kan zoiets verdedigen?... Tenzij iemand die tegen de demokratisering van het onderwijs is; maar dat moet men dan ook kunnen en durven zeggen.

En de geschetste situatie is niet fictief: in een pamflet reageert Wetswinkel tegen het voorstel van het praesidium VRG

om het aanwezigheidskworum in de A.V. op te drijven om geldig te kunnen stemmen (pamflet op 600 exemplaren van 25.11.77); en op deze bladzijde kan je een voorbeeld lezen over de dubbelzinnige houding van de VTK-bestuur.

We stellen hier een aantal vragen.

Het is nu aan de kringen om diep in eigen hart te kijken en met het probleem van een goede en verantwoorde kringwerking in het reine te komen. ■

het vliegend scheermes

Onder deze rubriek worden reacties van lezers afgedrukt; naam en adres moeten aan de redactie bekend gemaakt worden. De redactie heeft het recht ingezonden stukken in te korten, zonder evenwel aan de inhoud ervan te raken. Ook houdt de redactie zich het recht voor te antwoorden op brieven.

ALMA

In de Veto-rubriek "de factis hominibusque", hebt U het tweemaal over de openingsuren van de Alma. Hierbij volgende kanttekeningen: 1. Sinds enkele jaren zijn alle restaurants gesloten op zaterdag - en zondagavond, behalve tijdens de examenperiode van juni. Deze regeling werd vastgesteld door de Raad van Beheer Alma.

Voor de feestdagen geldt een gelijkwaardige regeling, voor zover geen "behoorlijk aantal" (?) studenten verwacht wordt.

De moeilijkheid bestaat er dus in om een evenwicht te vinden tussen rendement en verantwoord dienstbetoon. U schrijft terecht dat de restaurants een studentenvoorziening blijven, maar dat U begrip heeft voor de moeilijke (financiële) situatie.

Onze bekommernis is dezelfde, doch de grillige kalender maakt het ons niet eenvoudig om steeds een aangepaste regeling te treffen.

2. Iets anders is de verlofregeling aan de Universiteit. Noch de collegeroosters, noch het academisch kalender geven hier uitsluitel. Men heeft soms

de indruk dat elke fakulteit, elk departement, zijn eigen regeling treft. Meestal gebeurt dit dan slechts één of twee dagen vooraf. Bovendien worden deze beslissingen nergens gecentraliseerd, zodat men niet weet waar men terecht kan;

Eén voorbeeld slechts: op maandag 31 oktober zouden de lessen normaal doorgaan volgens het Vice-rectoraat. Toch werden op de Gasthuysberg geen lessen gegeven aan de 2de en 3de kandidatuur. Weet men het op de Hallen dan ook niet meer?

Een meer éénvormige en tijdige regeling zou ons zeer welkom zijn. Hierdoor zou vermeden worden dat er soms teveel, dan weer te weinig restaurants open zijn, zodat er geen geld verspilt wordt en het dienstbetoon gewaarborgd is. Kunnen de studenten hiervoor iets doen?

Tenslotte nog dit. Wij willen ons geenszins verschillen achter vroegere beslissingen. Uw bezwaren zijn dus ten allen tijde bespreekbaar op de Raad van Beheer Alma.

G. Mangelschots
Direkteur

1. Op de Hallen circuleren ook enkele Veto's rond; dus maar hopen dat de "bevoegde instanties" de suggestie onder 2. lezen.
2. De studentenvoortgevoerdigers in de Akademische Raad kunnen het probleem van de verlofperiode zeker op de agenda van deze raad brengen.

ZALEN OP 'T STUC

Hierbij zou ik U willen vragen of het "t Stuc" mij de mogelijkheid verschaffen kan, en of voor zijn dagtaak of activiteiten een lokaal ter beschikking stellen

kan. Dit omdat ik als student, wonende op een kot met enge isolatie, de kans niet zie mijn muziekinstrument behoorlijk verder te beoefenen (dwarsfluit).

C.J. Leuven

Voorzover de lokalen tijdens de week niet door kursuagroepen of verenigingen bezet zijn, is dit inderdaad mogelijk.

DE STUDIEBEURZENAKTIE

Het is nu het derde jaar dat ik aan de unief studeer en het is nu de derde keer dat er "aktie" moet komen. Tot nu toe kon me dat alleen ergeren maar daar ik denk dat er vele "maffe passievelingen" zijn zoals ik, besloot ik dit te schrijven.

"De studenten moeten hun RECHTEN OPEISEN. Diegenen die niet rechtstreeks bedreigd zijn moeten SOLIDAIR zijn." Laat ik me te beginnen zeggen dat ik a priori tegen dergelijke studentenakties ben. Studenten leven op kosten van de maatschappij en dat ze dan

verdomme studeren. Want velen stellen aktie gelijk aan stakingen. Daarbij komt nog het droevige fenomeen van de burgerlijke afstomping. Wat blijft er over van dat idealisme als de afgestudeerden een baan hebben, een gezin, een huis met een tuintje. Waar zijn de revolutionairen van '68?

Het is juist als men afgestudeerd is dat men de problemen fundamenteel kan aanpakken. Ik denk hier vooral aan economen, sociologen, advocaten, ingenieurs, geneesheren enz. Men beschikt dan ook over doeltreffender middelen zoals kennis, geld en soms zelfs gezag. Waarom sparen jullie jullie energie niet voor redelijker akties? En voor later? Wel kunnen we ons enthousiasme overdragen aan mensen met een beginnende carrière.

Terloops wil ik nog iets kwijt over de inmengingen van VMD, AMADA, RAL. Ik betwijfel sterk of die werkelijk begaan zijn met de aktuele problemen. Hun activiteiten zie ik meer als de stuipertrekkingen van een laattijdige puberteit en/of het verkrampde verlangen naar '68. Let wel, ik stel jullie niet gelijk aan deze bewegingen.

Ik weet zeer weinig af van economie, maar ik weet wel dat de Westerse wereld er zeer slecht voorstaat. Het is zeer spijtig maar ER IS GEEN GELD MEER. Over enkele jaren hoeven we helemaal niet meer te rekenen op sociale voorzieningen zoals studiebeurzen. Het aantal bejaarden en werklozen wordt steeds groter en zij moeten onderhouden worden door een steeds afnemende aktieve bevolking. Iedereen moet aan de economische crisis verhelpen: de rijken door hogere belastingen; de "minder begoeden" door studietoelagen i. p.v. -beurzen. Zijn jullie even onrealistisch als de vakbonden die meer geld willen voor minder werk?

Let wel, ik keur ook niet goed dat de studiebeurzen zouden afschaft worden. Ieder geval zou afzonderlijk moeten bestudeerd worden: sommigen hebben beurzen nodig, anderen gedeeltelijk beurzen en gedeeltelijk leningen, nog anderen kunnen het wel aan met leningen. Natuurlijk moet rekening gehouden worden met mislukkingen, werkloosheid of andere tegenslagen.

Mischien heeft de regering reeds van in het begin gedacht aan een minder radikale maatregel. Omdat ze rekening hield met een reactie van de studenten (die er al dan niet door agitatie toch altijd

Kristin Ameloot
Leuven

Het aktiekomitee van Leuven heeft de brief ontvangen en zal er in volgend nummer op antwoorden.

de factis hominibusque*

* d'as
Latijn

En wij maar pochen in de verantwoordelijkheid van Veto 6 dat we aan de Egmont-tekaten niets veranderd hadden tensij typfouten in het manuscript. ★ Om in de kolom er naast vast te stellen dat er een koe van een "typfout" door ons gemaakt werd. ★ Ook al steekt het Egmontpakt spaken in de federale structuur van België, dan nog moet de titel van Egmonttekst 1 in Veto 6 zijn: "geen spake van een federale structuur". ★ Waarbij dit weer rechtgezet is.

er geen Decroylaan dekrwalaan, maar wel een Decroylaan dekrwalaan. ★ De leen is immers genoemd naar een Duitse adellijke typ die tot na Wereldoorlog I een reusachtig landgoed had dat zich uitstrekte tot in Heverlee. Na die wereldbrand schonk deze Duitse edelman (niet zonder enige druk) een stuk van zijn landgoed in Heverlee (Campus Arenberg III) aan de unief. ★ Blijdschap alom aan de Alma Mater, natuurlijk.

1 minder vrolijk brandbericht. ★ Een groot deel van de Beschermde Werkplaatsen in Keesel-Lo is op vrijdagmorgen 2 december afgebrand. ★ Naast de grote materiële schade en het probleem van de tewerkstelling van de gehandicapten aldaar, is er ook voor Veto een probleem. ★ Want nadat Veto gedrukt is bij Acco, wordt hij normaal in de Beschermde Werkplaatsen geplooid. ★ Op het ogenblik van samenstelling van dit nummer, weten we nog niet of het plooiden door de brand in het gedrang komt. ★ Gelieve er dus rekening mee te houden, indien dit nummer later dan voorzien bij jou terechtkomt. Merci.

bij vriesweer te publiceren. ★ Enkele wetenschapslui hebben een bezwerende vinger opgestoken en gewaarschuwd dat de Poolijkap wel eens aan 't smelten kan gaan met overstromingen als gevolg, als we niet minder stoken. ★ Zelfs de oerklassieke steenkolen vormen een bedreiging. ★ De mensen van de Werkgroep Technologie zullen nog werk krijgen om iedereen aan zonne-energie te helpen.

In ons regelmatig weerkerend taaltuintje deze tip. ★ In Heverlee is

Eigenlijk is het bericht om

★ Zetdiveis zijn ergerlijk. ★ Op donderdag 15 december organiseert het koor Eickeryk een avond met oude en nieuwe psalmen. ★ De avond gaat, volgens de affiche, door onder de titel "De Heer is mijn Verder". ★ Hoeveer?

ONSPORTIEF?

In *Veto* nummer vier verscheen een artikel "Sport aan de universiteit", van de hand van dhr Deleu, sportdirecteur KUL. Een paragraaf in dit artikel zette bij sommige mensen van de redactie nogal wat kwaad bloed. Er stond een 'weinig sportieve benadering' van het fenomeen sport (interuniversitair) in, waar dhr Deleu het had over "zorgen dat de KUL volgend jaar nog meer wint, tot spijt van wie het benijdt, omdat de andere wief's altijd proberen de KUL dwars te zitten tot en met." Na enige uitleg over de laatste gebeurtenissen in het BUSF (Belgische Universitaire Sportfederatie) kon men zich in de schoot van de redactie er al meer mee verzoenen dat het hier eerder ging om een "zure oprisping". De lezer moet echter ook, en in de eerste plaats, geïnformeerd worden. Vandaar deze toelichting.

Zodra er universiteiten en sporttakken bestaan, bestaat er ook competitie tussen die universiteiten. Het BUSF is daar het coördinerend orgaan voor. Sinds jaar en dag wordt jaarlijks een uitgebreide competitie georganiseerd tussen de verschillende universiteiten en hogescholen (alleen Gent doet de laatste jaren niet meer mee: die zijn het na een konflikt afgestapt, en volhardden in de boosheid). In die interuniversitaire ontmoetingen heeft Leuven zich altijd ontpopt tot dé gevaarlijkste tegenstander. De omnisportbeker (een totaalrengschikking van de verschillende sporttakken bij de dames en de heren) is omzeggens nooit in andere handen geweest. Eigenlijk niet verwonderlijk als je even in overweging neemt dat het een kleine tien jaar terug nog om de universitaire unif KUL-UCL ging, met een 25.000 studenten. Enkel het jaar van de grote splitsing - wanneer was het ook weer juist - viel KUL wat licht uit. Het jaar daarna was het echter weer Leuven Nederlands dat de klok sloeg.

Die overheersing van KUL werd, zoals dhr Deleu reeds schreef, altijd met lede ogen bekeken door de 'anderen'. Een betrekkelijk normale reactie denk ik. Iedereen wil al eens winnen, hoe ben je zelf wel. En als Anderlecht op Beringen komt voetballen, dat zegen de mannen van de mijn ook: "Die zijn hier nog niet zomaar

weg!" Zo dus ook bij de universiteiten, KUL krijgt uiteraard nooit geschenkjes als ze ergens moeten voetballen of zo. Dat moet ook niet, natuurlijk. Als je de sterkste wil zijn, moet je dat maar bewijzen. Punt.

Maar het blijft niet bij sportieve tegenstand. Als je toevallig een scheidsrechtersblad onder ogen krijgt van een hockeywedstrijd, waar bij de tegenstanders 4 spelers zitten die helemaal niet ingeschreven zijn aan die bewuste unif, dan kan je daar hooguit groen mee lachen. En zo zijn er in de loop der tijden meerdere toeren uitgehaald. Wat men dan jaren later bij de aangeschoten momenten van recepties of zo eens komt vertellen, als zijnde een goede grap. Maar ja, de kruik loopt zolang te water tot ze breekt. En die scherven zijn er dit jaar blijkbaar dan toch gekomen. Enkele maanden geleden waren er de nieuwe voorzittersverkiezingen in het BUSF. Nadat men al weken aan het zoeken was geweest naar een kandidaat, ging men rond de tafel zitten, nog steeds zonder geïnteresseerde voor die job. Uiteindelijk stelde dhr Deleu, onze sportdirecteur, die al jarenlang ondervoorzitter was in het BUSF, en overigens al door verschillende mensen benaderd was om toch maar zijn kandidatuur voor te dragen, zich kandidaat. O.K. Stemming. Resultaat: één stemmetje

voor, en de rest onthoudingen en een pak tegen. Totale verwarring. En dan blijkt opeens dat sommigen overeen waren gekomen dat het BUSF, oorspronkelijk toch een studentenorganisatie, een student als voorzitter hoorde te hebben. En een andere groep had afgesproken dat het eens was, maar niemand van Leuven mocht worden. Alsof men dat allemaal op voorhand niet had kunnen vertellen. En dan de klap op de vuurpijl: na rondvraag tussen de studenten (iedere unif wordt vertegenwoordigd door twee studenten en één oud-student, voor Leuven Carl Putman, Paul Adam en dhr Deleu), bleek niemand tijd en ervaring genoeg te hebben om de taak op zich te nemen. Uiteindelijk wordt het dus toch géén student, maar de oud-student uit Brussel die zich kandidaat stelt en verkozen wordt! Kan je nog volgen?

Konkreet: ten eerste een exels-stamp voor iemand die al vijftien jaar zowat met hart en ziel voor het BUSF werkt, en ten tweede een flagrante negering van Leuven, dat

wel goed is voor het betalen van de schulden van het BUSF, en het merendeel van de leden van de nationale universitaire ploegen levert, maar dat met het voorzitterschap in de federatie "te machtig" zou worden. Begrijpelijk dat KUL, door al dit kouwelijk gemaneuvreer plus de hele 'folkloristische' voorgeschiedenis, tabak gekregen heeft van het hele boeltje. Een ogenblik werd gedacht aan terugtrekking uit het BUSF. Maar wat zou BUSF nog betekenen zonder RUG en KUL? Overigens zou dit niet de mooiste oplossing zijn. Men heeft dus, na beraad met alle verantwoordelijken van de universitaire sporten, besloten een 'konstruktieve oppositie' te gaan voeren. D.w.z. zich niet teveel meer bezig houden met organisatie (waar BUSF altijd blij is mogen zijn dat KUL er was) maar nog meer proberen te bewijzen dat een BUSF zonder Leuven niet denkbaar is. En hoe kan je dat beter dan met klinkende resultaten? *

vervolg van p. 4 illich

tie ontstaat de medikalisering, dwz. de toenemende afhankelijkheid van het medisch bedrijf. Dr. Jolie (longarts) ziet dit in drie niveaus: medikalisering van het budget (steeds meer geld gaat er naar gezondheidszorg), in het vaststellen van een ziekte (steeds meer problemen worden nu medisch -bv. ouderdom, misdaad), van de moraal (gezondheid wordt aanzien als het hoogste goed). Aldus krijgt de arts de hoogste macht en moet men er veel voor over hebben om zijn raad te krijgen (hoge honoraria?).

Prof. Janssens (huisarts-geneeskunde, Antwerpen) zegt: 'de cultuur moet ons middelen geven om problemen als ziekte, pijn en dood aan te kunnen. De medische wetenschap echter probeert krampachtig die uit de wereld te helpen, en door het uitbannen van problemen verliezen die hun zin.

Aan de hand van de evolutie in de filosofie langs Marx, Marcuse en Beaudriar merkt hij hoe steeds meer het menselijk subject op de achtergrond geraakt; er gaat een steeds groter invloed uit van de technologie op ons denken, spreken, verlangen ... En het is de

vraag in welke mate we hier nog te maken hebben met gezondheid zoals Kuyper die definieert: 'Gezondheid is menswording door de harmonische relatie tussen mens en menselijke relatie'.

Na deze uiteenzettingen volgde er een levendige discussie met de zaal. Hoe verhouden we ons tot 't medisch bedrijf en hoe kunnen we die kontraproductiviteit tegen gaan ... dat waren de belangrijkste thema's. Iets anders was de relatie Illich-Marx: is Illich een vluchtgevoel voor anti-marxisten of een correctie op Marx (vlg. Van Bladel) ?

Deze avond werd georganiseerd door Palfijn, een tijdschrift dat zich bezighoudt met die problemen in de gezondheidssector die vrijwel niet besproken worden in andere tijdschriften en in de universitaire wereld. Aldus poogt het een forum te zijn van mensen die werken rond alternatieven in de gezondheidssector. Deze avond was de laatste in een cyclus van vier die verder nog behandelde: de eerstelijns-geneeskunde, het gezondheidsbeleid in België en Ekologie en Gezondheid.

T. Jacobs

de factis hominibusque(II)

Wij dachten dat de tijd voorbij was dat *meisjes in vervoering* kwamen bij het aanschouwen van *blauwogige, blonde filmhelden*. Het *Filmforum Heverlee* brengt een andere visie aan het licht. De film "Three Days of the Condor" met Robert Redford lokte aanzienlijk en opvallend *meer meisjes* dan jongens naar de Ter Bankzaal. Wij denken er stevig aan onze heren blond te laten verven en *blauwe contactlinsen* te kopen.

Een aantal *verontruste Leuvense huismoeders* en *vaders* (waarschijnlijk) hebben de politiekommissaris van Leuven laten weten dat de *filmreklameplaatjes* in de *reklamebladen* vaak *aanstootgevend* zijn (de halfontbloste borst van *Billitie*, de oergezonde jongens en meisjes in de *Tirolderfilms*... weet je wel), en dat de commissaris daar beter iets aan zou doen. Dus loopt die goede ziel nu de cinemabazen af met het verzoek *meer verhuulende* reclameplaatjes te laten afdrucken, terwille van de kindertiel.

Toen vorig jaar *heer Tindemans* in Pol & Soc kwam doceren, vroeg Veto zich af of hij wel een dok-

toraatwerk had ingeleverd, en werden ook vragen gesteld of die thesis wel door hém zelf geschreven was en niet door prof. P. Van De Meerssche (prof in politieke). Blijkt nu echter dat Van De Meerssche zelf praktisch niets origineels publiceert. De onderwerpen van zijn boeken worden samengezocht door zijn *assistenten* en de *sekreteres* mag de aangeduide bladzijden in die boeken *overtikken*. Waarna het boek *alleen onder de naam* van P. Van De Meerssche, zonder enige vermelding van de "medewerkers", verschijnt. Wie heeft nu eigenlijk die thesis van *heer Tindemans* geschreven: *Tindemans zelf*, P. Van De Meerssche of diens *assistenten* en *sekreteres*?

Na zijn verkiezingsoverwinning mocht premier Vorster van Zuid-Afrika gelukwenselgrammen ontvingen van o.m. K. Dillen, voorzitter van het nog nat-achterde-oren-partijtje V.N.P. Hebben wij in Veto 4 niet eens geschreven dat "alwie zich (de laatste tien jaar) met de Vlaamse beweging heeft bezig gehouden zich vanuit democratisch standpunt *uiterst verdacht* heeft gemaakt"? *

OPENINGSUREN VAN 'T STUC

Van maandag tot en met vrijdag zijn de vergaderzalen en ateliers op 't Stuc open tot 23 u; dit tijdens de gewone kollegedagen. 23u is het effectieve sluitingsuur van deze lokalen. Zaterdag en zondag, en op feest-

dagen (wanneer ook de diensten van de unif gesloten zijn) is 't Stuc ook de hele dag gesloten; vergaderzalen en ateliers zijn dus uiteraard ook gesloten. Tijdens de vakanties (Kerstmis, Pasen en zomervakantie) is 't Stuc op werkdagen open van 9u

tot 12.30u en van 14u tot 18.30u. In deze periode zijn de vergaderzalen en ateliers niet meer open na 18.30u

De bar van 't Stuc volgt een ander "regime" wat de openingsuren

betreft. Principieel is de bar elke dag (weekends en feestdagen inbegrepen) open van 12u tot 2u 's nachts. Ook tijdens de korte vakanties (Kerstmis, Pasen). Veranderingen in het schema zullen tijdig in de bar aangekondigd worden.

CUBA - AVOND

Cuba... een magisch woord, dat wel zeer uiteenlopende beelden oproept. Je denkt erbij aan paradijselijke eilanden in de Caraïbische Zee, aanlokkelijke plaatjes uit een bounty-reklamefilm. En die eerste, spontane associatie wordt voor de ene verfraaid en voor de ander dadelijk verduisterd door de gedachte aan wat Cuba toch weer anders maakt dan Haïti, Jamaica en andere schateneilanden. Het revolutionaire geurtje dat aan het eiland hangt, drong al door in een eigen Diets kinderliedje. Cuba, een hedendaags romantisch epos, met Fide de Bebaarde, Che, die in Latijns-Amerika een laaiend vuur en in Europa de harten van tienermeisjes ontstak. Cuba, dat op enkele jaren tijd komaf maken kon met de kwaal van het analphabetisme en dat jarenlang model

stond voor wie hier te lande storm woedde tegen "het bestel". En de moeilijkheden om klare gedachten in een zuivere maatschappijstuur te zetten. Boemen voor de een, bedevaartsoord voor de ander. De Werkgroep Verontruste Historici wil één en ander nog eis uit de doeken laten halen en nodigde twee geschiedensissers uit: prof. Stols die met argusogen Latijns-Amerika in de gaten houdt, en A. Buyse, eenvoudige piot die niet om een uitzonderlijk groot verstand, maar alleenlijk voor zijn thesis de septembermaand tussen bevallige Caraïbische vrouwen, onder de palmen aan de blauwe zee mocht doorbrengen. Kleurige lichtbeelden zullen ook ù in vervoering brengen op donderdag 15 december e.k. om 20u op de 8ste verdieping van de Nieuwbouw WBL.

Verontruste Historici

KURSUS GRONDBELEID

Grond is een schaars goed, zeker in een stedelijke omgeving zoals Groot-Leuven. Deze kleine ruimte zou zo geordend moeten zijn dat zij op de beste manier tegemoet komt aan de verlangens van iedereen om te wonen, te spelen, te wandelen. Meer grond is ook het voorwerp van winstbejag. De speculanten jagen de prijzen de hoogte in, de promotoren bouwen de laatste vierkante meter vol met woonkazernes, zodat er geen ruimte meer is voor kinderen, bejaarden en andere sociaal zwakken. Vanuit het inzicht dat een grondige aanpak van de ruimtelijke ordening staat en valt met een degelijk grondbeleid, richt de Werkgroep Grondbeleid van Elcker-Ik een informatieve cyclus in rond dit thema. De cyclus bevat volgende onderdelen: 20 dec.: prof. Geert Bekaert spreekt over "wonen". Uit de

evolutie van het wonen door de eeuwen heen, maakt hij een analyse van de maatschappelijke factoren die het wonen determineren.

17 jan.: prof. Suetens geeft een overzicht van mechanismen van grondspeculatie en de wettelijke mogelijkheden op gemeentelijk niveau voor een sociaal grondbeleid.

31 jan.: Jef Van Reusel van "Stad voor de Mens" (Turnhout) vertelt over de mogelijkheden, middelen en moeilijkheden van gemeentelijke actiegroepen. De cursus gaat door te 20u in Elcker-Ik, Blijde Inkomststraat 115 Leuven. Op dit adres kan men zich inschrijven door storting van 100 fr op 001-0488559-46 met vermelding "kursus grondbeleid"; telefonisch bereikbaar tijdens kantooruren op 016/23.96.92.

Werkgroep Grondbeleid
Elcker-Ik

OVER HOMOFILIE...

"Homofilie is geen taboe meer." lees je wel eens in recente publicaties over dit onderwerp. Inderdaad, homofilie is niet langer een onbespreekbaar thema en velen beginnen in te zien dat het niet over een theoretische discussie tussen psychologen en theologen gaat. Je vriend heeft je bijvoorbeeld op een avond toevertrouwd dat hij eigenlijk homofiel is of je bent ooit naar een geïntegreerde fuif geweest en je ontdekte dat veel mensen uit je omgeving daarenboven ook nog homo zijn. Op die manier heb je kunnen ervaren dat in je dagelijkse milieu heel wat homo's leven - zowat 5% van de totale bevolking - en dat zij eigenlijk evengoed mensen zijn als jij. Precies omdat homofilie enigszins uit de taboesfeer geraakt is, is meteen de probleemstelling hieromtrent wat verruimd. Waar tot voor kort de homofiele emancipatiebeweging het accent hoofdzakelijk legde op het versterken van zoveel mogelijk verantwoord informatie hebben we daarnaast nu ook te maken met vragen als "Hoe los je de emotionele weerstand op die mensen (homo zowel als hetero) nog hebben

tegenover homofilie, ondanks het feit dat ze dit rationeel perfect kunnen integreren?" Deze vraagstelling belngt ook jou rechtstreeks aan. Hoe zal bijvoorbeeld jouw concrete houding zijn tgo. homofiele vrienden en kennissen. Krampachtig? Of bevrijdend, zowel voor jezelf als voor die homovriend van je?

In deze kontekst organiseert LSWH regelmatig geïntegreerde fuiven, open avonden of activiteiten die ook voor een ruimer publiek interessant zijn.

Zo nodigen we je hierbij vriendelijk uit voor een gespreksavond; op maandag 12 december om 20.15u in de Maria-Theresiastraat 20 in Leuven komt MARC GYSELEN, auteur van *Eén op honderd. Over homo-eroticiteit en zelfrealisatie*, een gesprek voeren over dit recente boek. In dit boek wordt o.a. ook de vraag gesteld naar het hoe van die relatie homo-hetero.

Leuvense Studentenwerkgroep Homofilie (LSWH), Maria-Theresiastr. 20, Leuven, 016/22.25.72

Inlichtingen-onthaal:
dinsd. 16-18u
dond. 20-22u

bijeenkomsten: dinsd. 20.30u

HET DIJLEPAARD

Vanaf mei werkten een aantal mensen - uit buurtwerk, actiegroepen jeugdclubs en opbouwwerk - aan de

realisatie van een nieuwe stadskrant voor Leuven. En in september vernam we het bestaan van

de *Mocial* - een niet-onpartijdig maandblad voor Groot-Leuven - . Van een echte samenwerking met deze laatste kwam niets in huis. Daarom dat we onze plannen toch maar probeerden uit te voeren. En zo gebeurde ... naast Brugge, Aalst, Turnhout, Antwerpen, Mechelen ... heeft nu ook Leuven zijn 'echte' stadskrant en dit vanaf begin december. En dat is meer dan ooit nodig want ook in onze stad loopt de informatiesoorstroming meer dan eens spaak. Beleidsbeslissingen, waar meestal veel geld mee gemeoid is, kunnen gunstig maar ook nadelig zijn voor de inwoners van Groot-Leuven.

Het *Dijlepaard* - zo gaat die stadskrant noemen - wil de spreekbuis zijn van de bevolking. We willen actief de initiatieven van de plaatselijke groepen of individuen kenbaar maken, ondersteunen, met elkaar in contact brengen én hiermee de Leuvense bevolking stimuleren haar eigen problemen op te lossen.

Het *Dijlepaard* opteert dan ook voor initiatieven die *zelfwerkzaamheid, zelforganisatie en kleinschaligheid* vooropstellen. Om dit zelfbeheer te ondersteunen wil de stadskrant zich niet beper

ken tot het doorgeven van duidelijke en kritische informatie, maar ook actie mogelijk maken en bevorderen. Daarom moet vooral de bevolkingsgroep - met weinig middelen en macht - zich organiseren. tips geven aan de redactie, zelf in de pen kruipen, zich opgeven als korrespondent voor eigen wijk, school of werkplaats.

Je kan steeds terecht op de maandelijke open vergaderingen die vooraf in de stadskrant worden aangekondigd. Vermits het *Dijlepaard* geen enkele binding - ook niet financiële - wil hebben met partijpolitieke groeperingen, moeten de cenen voor het drukken van het lezerspubliek komen. Begin december werd het eerste nummer uitgegeven en men voorziet 10 nummers per jaar. De abonnementsprijzen bedragen 150 fr. (of 15 fr. per los nummer) Steunabonnementen van min. 250 fr. zijn uiteraard van harte welkom! Je kan starten op het rekeningnummer 001-0596401-24 van het *Dijlepaard*, Blijde Inkomststraat 115 te Leuven. En dit is ook het contactadres en het redactielokaal vind je d'er ook al. Wie duimt er mee?

Het *Dijlepaard*

STICHTING FERNAND LAZARD

De Stichting F. Lazard is bij machte een financiële steun te verlenen - onder de vorm van leningen vrijgesteld van interesten - aan jongelieden die hun hogere studies hebben beëindigd. Deze leningen beogen o.m. het vergemakkelijken van de aankoop van de door het beroep vereiste werkbenodigdheden, het ten laste nemen van installatiekosten van een

kabinet, het tussenkomen bij wetenschappelijk onderzoek. De kandidaten tot een lening zullen hun aanvraag vóór 1 januari of 1 juni e.k. richten tot de heer Marcel GROSJEAN, Beheerder van de Stichting. Inlichtingen en aanvragen: Stichting F. Lazard
Egmontstraat 11
1050 Brussel
02/511.81.00

WERKGROEP VERBAZING

Werkgroep Verbazing, opgericht begin 77, schreef voor de vakantie een wedstrijd voor teksten en ander materiaal uit dat de "verbazing" uitdrukt (Veto 21, jg. 3). Op dinsdag 20 december e.k. gaat de eerste manifestatie van de werkgroep door in galerij "Half-

Maart", Half Maartstr. 17 Leuven. Een totaalprogramma met o.a. voorstelling van het eerste schrift "Verbazing", bekroning van de laureaten van de wedstrijd... Meer info over de werkgroep: Werkgroep Verbazing
p/a M. De Meulenaer
Muurveld 37
1700 ASSE

GEMEENTETAKS RADIOWAGEN

Op onze navraag ontvingen we van het Leuvense stadsbestuur een verduidelijking over de gemeentebelasting op het "gebruik van de openbare weg voor publicitaire doeleinden". Uit de bladzijden stadhuis- en provincieraadsaal haalden we het volgende: "Uit artikel 1 van dit reglement blijkt dat de belasting enkel geheven wordt voor *kommerciële reclame*. Een dergelijk reglement heeft, naast het inkomtenaspect, ook tot doel het indijken en or-

denen van reclame door luidsprekers omwille van de geluidshinder. Verder lezen we in art. 2: "Het bedrag van de belasting wordt per ondeelbare periode van een dag gesteld op 200 fr. per rijtuig of op de weg bewegend toestel voorzien van luidsprekers." Het gebruik van radiowagen moet tenminste 24 uur op voorhand aangevraagd worden bij het gemeentebestuur, met opgave van karakter van activiteit, dag en uur van gebruik van de radiowagen. A.S.R.

TWERKGESTELDE WERKLOZE

Elcker-Ik Leuven zoekt een tewerkgestelde werkloze voor de uitbouw van haar ontmoetingsruimte (onthaal, animatie, praktische taken). Kandidaten kunnen zich tijdens de bureeluren (10u-18u) aanbieden op het sekretariaat voor meer inlichtingen: Blijde Inkomststr. 115. Deze plaats is vakant vanaf 1 januari 1978.

Elcker-Ik Leuven

VETO

Als je dit nummer ontvangt, ligt er (uitzonderlijk) al een nieuwe Veto bij de drukker; Veto 8 kan je verwachten tegen maandag 19 december e.k.

abonnement
kost 200 fr - met steunkaart van Kultuurraad: 150 fr - los 15 fr. Het abonnement omvat alle nummers en activiteiten van jaargang 4.

redaktie:
Veto 10: donderdag 5 januari om 14u op 't Stuc (1ste verdieping)

kopij
Veto 9 (verschijnt op 8 januari): tegen maandag 19 december 14u op 't Stuc
Veto 10 (verschijnt op 23 januari): tegen dinsdag 10 januari om 14u op 't Stuc.